

UNIVERZA V LJUBLJANI
FAKULTETA ZA ŠPORT
Športna vzgoja

ZGODOVINA ROKOMETA V PREDDVORU

MAGISTRSKO DELO

Avtor dela
KLEMEN ARH

Ljubljana, 2016

UNIVERZA V LJUBLJANI
FAKULTETA ZA ŠPORT
Športna vzgoja

ZGODOVINA ROKOMETA V PREDDVORU
MAGISTRSKO DELO

MENTOR

doc. dr. Tomaž Pavlin

RECENZENT

izr. prof. dr. Marko Šibila

KONZULTANTKA

doc. dr. Marta Bon

Avtor dela
KLEMEN ARH

Ljubljana, 2016

Izjava o avtorstvu

Spodaj podpisani Klemen Arh izjavljam, da je magistrsko delo z naslovom Zgodovina rokometu v Preddvoru rezultat lastnega znanstveno-raziskovalnega dela.

Zahvala

Zahvaljujem se staršem, ki so mi omogočili študij in mi ves čas stali ob strani. Hvala ženi Mateji za potrpežljivost in spodbudo.

Za strokovno pomoč pri nastajanju magistrskega dela hvala mentorju, doc. dr. Tomažu Pavlinu.

Hvala rokometašicam, rokometašem in funkcionarjem rokometnega kluba Preddvor, Rokometni zvezi Sloveniji in časopisni hiši Gorenjski Glas za sodelovanje pri zbiranju gradiva.

Ključne besede: rokomet, zgodovina, Preddvor

ZGODOVINA ROKOMETA V PREDDVORU

Klemen Arh

Izveček

Namen magistrskega dela je bil proučiti in opisati delovanje Rokometnega kluba Preddvor od začetka do danes. K pisanju o tej tematiki me je spodbudilo dejstvo, da o rokometu v Preddvoru v strnjeni obliki ni ničesar napisanega. Podatke sem pridobil v arhivih Rokometne zveze Slovenije in časopisa Gorenjski glas, slikovno gradivo in osebna pripovedovanja pa so prispevali nekdanji rokometashi, rokometashice in funkcionarji kluba.

Rokomet je v Preddvor prišel leta 1967 s prihodom športnega pedagoga prof. Jožeta Cudermana. Najprej je zanj navdušil osnovnošolce, kmalu pa tudi starejše fante, in tako je bila leta 1970 odigrana prva uradna tekma. Tako šolska kot klubska ekipa je v treh desetletjih delovanja dosegla številne uspehe na državnem nivoju. Igrišče ob osnovni šoli je bilo središče športnega dogajanja v kraju. Članska ekipa je zaradi pravil, ki niso dovoljevala igranja tekem na zunanjih površinah zadnje desetletje gostovala v Kranju.

Ženska ekipa je prvo uradno tekmo odigrala le slabo leto za moškimi, a je po eni odigrani sezoni sledila krajša prekinitev. Trener ekipe je bil vseh dvajset let prof. Božo Crijevič. Dekleta so bila še uspešnejša od fantov, saj so nekaj let igrale celo v drugi zvezni jugoslovanski ligi, iz njihovih vrst pa prihaja tudi prva Slovenka z zlato olimpijsko medaljo (Los Angeles 84) Alenka Cuderman. Ženski rokomet v Preddvoru je zamrl leta 1990.

Ne izgradnja športne dvorane v Preddvoru je odločilno vplivala na zaton rokometu, ki danes v kraju živi le še ob srečanjih generacij nekdanjih rokometashov in rokometashic.

Key words: handball, history, Preddvor

HISTORY OF HANDBALL IN PREDDVOR

Klemen Arh

Abstract

The aim of the master thesis was to research and describe the activities of Preddvor Handball Club from its beginnings up to the present day. The fact that nobody has written about the handball in Preddvor comprehensively encouraged me to cover this subject. Data was acquired in the archives of the Slovenian Handball Federation and the newspaper Gorenjski glas, whereas former handball players and club officials provided me with photographs and shared their personal stories.

Handball came to Preddvor in 1967 with the advent of the sports teacher Jože Cuderman. At first, he coached primary school pupils, but soon managed to spread the enthusiasm for handball to older boys, which led to the first official match played in 1970. Both, school as well as club team, achieved many good results at the state level. The sports field beside the primary school was the centre of sporting activities in the village. During the last decade however, the first team of Preddvor was playing in Kranj due to the rules that did not allow matches on external courts.

First official match of women's team took place less than a year after the men began to play, but a short break followed immediately after the first season. The team coach was for the whole 20-year period the sports teacher Božo Crijevič. The girls were even more successful than the boys and for a couple of years they even played in the second federal league of Yugoslavia. They also had a prominent member, the first Slovenian woman with an Olympic gold medal (Los Angeles 84), Alenka Cuderman. In 1990 women stopped playing handball in Preddvor.

The failure to build a sports hall had a decisive impact on the decline of handball in Preddvor. Nowadays, it is only revived when former generations of handball players occasionally gather to play a match.

KAZALO

1. UVOD	12
1.1 CILJ MAGISTRSKEGA DELA	12
2. METODE DE LA	13
3. RAZPRAVA	14
3.1 ZGODOVINA ROKOMET A V SVETU	14
3.2 ZGODOVINA ROKOMET A V SLOVENIJI	14
3.3 PREDDVOR	15
3.4. MOŠKI ROKOMET V PREDDVORU	15
3.4.1 Tekmovalna sezona 1970/1971	15
3.4.2 Tekmovalna sezona 1971/1972	16
3.4.3 Tekmovalna sezona 1972/1973	20
3.4.4 Tekmovalna sezona 1973/1974	21
3.4.5 Tekmovalna sezona 1974/1975	23
3.4.6. Tekmovalna sezona 1975/1976	24
3.4.7 Tekmovalna sezona 1976/1977	27
3.4.8. Tekmovalna sezona 1977/1978	28
3.4.9. Tekmovalna sezona 1978/1979	28
3.4.10. Tekmovalna sezona 1979/1980	29
3.4.11. Tekmovalna sezona 1980/1981	29
3.4.13 Tekmovalna sezona 1981/1982	30
3.4.14. Tekmovalna sezona 1982/1983	30
3.4.15 Tekmovalna sezona 1983/1984	31
3.4.16 Tekmovalna sezona 1984/1985	32
3.4.17 Tekmovalna sezona 1985/1986	34
3.4.18 Tekmovalna sezona 1986/1987	34
3.4.19 Tekmovalna sezona 1987/1988	34
3.4.20. Tekmovalna sezona 1988/1989	37
3.4.21. Tekmovalna sezona 1989/1990	37
3.4.22. Tekmovalna sezona 1990/1991	37
3.4.23 Tekmovalna sezona 1991/1992	38
3.4.24 Tekmovalna sezona 1992/1993	40
3.4.25. Tekmovalna sezona 1993/1994	41
3.4.26. Tekmovalna sezona 1994/1995	43
3.4.27. Tekmovalna sezona 1995/1996	46
3.4.28. Tekmovalna sezona 1996/1997	47
3.4.29. Tekmovalna sezona 1997/1998	49
3.4.30. Tekmovalna sezona 1998/1999	50
3.4.31. Tekmovalna sezona 1999/2000	52
3.4.32. Tekmovalna sezona 2000/2001	54
3.4.33. Konec članskega rokomet a v Preddvoru in postopen zat on od leta 2001 naprej	56

3.5. ŽENSKI ROKOMET	56
3.5.1 Tekmovalna sezona 1970/1971	56
3.5.2. Tekmovalna sezona 1971/1972	57
3.5.3. Obdobje mirovanja med letoma 1972 in 1974.....	57
3.5.4. Tekmovalna sezona 1974/1975	58
3.5.5. Tekmovalna sezona 1975/1976	59
3.5.6 Tekmovalna sezona 1976/1977	62
3.5.7. Tekmovalna sezona 1977/1978	64
3.5.8. Tekmovalna sezona 1978/1979	66
3.5.10. Tekmovalna sezona 1980/1981	68
3.5.11. Tekmovalna sezona 1981/1982	70
3.5.12. Tekmovalna sezona 1982/1983	71
3.5.13. Tekmovalna sezona 1983/1984	72
3.5.14. Tekmovalna sezona 1984/1985	72
3.5.15. Tekmovalna sezona 1985/1986	73
3.5.16. Tekmovalna sezona 1986/1987	73
3.5.17. Tekmovalna sezona 1987/1988	74
3.5.18. Tekmovalna sezona 1988/1989	74
3.5.19. Tekmovalna sezona 1989/1990	74
3.5.20. Postopen zaton ženskega rokometu v Preddvoru od leta 1990 do danes	75
3.6. KRIŽNARJEV MEMORIAL IN SREČANJA GENERACIJ	76
3.6.1 Križnarjev memorial	76
3.6.2. Srečanja generacij.....	79
3.7. ALENKA CUDERMAN	80
3.7.1. Začetki in RK Preddvor	80
3.7.2. Olimpija Ljubljana prvič	82
3.7.3. Radnički Beograd.....	82
3.7.4. Olimpija Ljubljana drugič	83
3.7.5. Tuzla, Nemčija, Švica	83
3.7.6. Reprezentančna pot	83
3.7.7. Priznanja in poklicna pot	85
3.8. JOŽE CUDERMAN IN BOŽO CRIJEVIČ	86
3.8.1. Jože Cuderman.....	86
3.8.2. Božo Crijevič	88
4. SKLEPI	90
5. VIRI IN LITERATURA	92

KAZALO SLIK

Slika 1. Športni pozdrav pred tekmo Preddvora in Kranja C, 30.5.1971 (B. Mehle, zasebni arhiv)	16
Slika 2. Časopisni članek o začetnih birokratskih in finančnih težavah (Gorenjski glas, 1971)	17
Slika 3. Neverjetni izid Preddvora na gostovanju v Trziču (Gorenjski glas, 1972).....	18
Slika 4. Rokometaši Preddvora razlagajo novo pravilo (Gorenjski glas, 1972)	19
Slika 5. Ekipe pionirjev OŠ Matije Valjavca Preddvor, slovenski prvaki 1972 (M. Arnež, zasebni arhiv)	20
Slika 6. Preddvorčani na kvalifikacijah v Krškem, junij 1973 (S. Nič, zasebni arhiv).....	21
Slika 7. Ekipe Preddvora pred tekmo z Olimpijo v ljubljanski conski rokometni ligi (B. Mehle, zasebni arhiv)	22
Slika 8. Mehle v akciji na zimskem prvenstvu v hali Tivoli, 23.2.1974 (arhiv Bojan Mehle)	22
Slika 9. Članska ekipa RK Preddvor 1975 (M. Arnež, zasebni arhiv).....	23
Slika 10. Uspeh pionirskih ekip na občinskem prvenstvu (Gorenjski glas, 1975).....	24
Slika 11. Ekipe v sezoni 1975/1976 (S. Vidic, zasebni arhiv)	25
Slika 12. Zapisnik tekme Stari:Mladi (B. Mehle, zasebni arhiv)	26
Slika 13. Ekipe Preddvora po tekmi kranjske zimske lige (M. Arnež, zasebni arhiv).....	29
Slika 14. Članska ekipa 1983/1984 (M. Arnež, zasebni arhiv)	32
Slika 15. Veseli Kalimero (Gorenjski glas, 1985).....	33
Slika 16. Preddvorska trdnjava se ne predaja (Gorenjski glas, 1988).....	36
Slika 17. Letak RK Preddvor pred sezono 1991/1992 (S. Cuderman, zasebni arhiv)	38
Slika 18. Težave s sodniki (Gorenjski glas, 1992)	39
Slika 19. Letak RK TAB inženiring Preddvor pred sezono 1993/1994 (S. Cuderman, zasebni arhiv)	41
Slika 20. Ob 25-letnici rokometna v Preddvoru (Gorenjski glas, 1993).....	42
Slika 21. Kolaž uspehov preddvorskih rokometošev spomladi 1995 (Gorenjski glas, 1995)..	44
Slika 22. RK TAB inženiring 1994/1995 (D. Rozman, zasebni arhiv).....	45
Slika 23. Gorenjski derbi (Gorenjski glas, 1996).....	46
Slika 24. Članek o prvi finalni tekmi (Gorenjski glas, 1997).....	47
Slika 25. Članek o povratni finalni tekmi in uvrstitvi v 1.B ligo (Gorenjski glas, 1997)	48
Slika 26. Prva zmaga Preddvora v 1.B ligi (Gorenjski glas, 1997).....	49
Slika 27. Članska ekipa 1997/1998 (D. Rozman, zasebni arhiv).....	50
Slika 28. Stanje v klubu (Preddvorska cajna, 1998)	51
Slika 29. Članska ekipa s kasnejšima reprezentantoma Slovenije Davidom Špilerjem (številka 7) in Petrom Pucljem (številka 4) (D. Rozman, zasebni arhiv).....	52
Slika 30. Slabi pogoji RK Preddvor (Preddvorska cajna, 2000)	53
Slika 31. Članka o derbijih med Preddvorom in CHIO Besnico (Gorenjski glas, 1999 in 2000)	54
Slika 32. Zadnja uradna tekma članske ekipe RK Preddvor (Gorenjski glas, 2000)	55

Slika 33. Pionirke OŠ Matije Valjavca Preddvor leta 1973 v Železnikih (J. Lenič, zasebni arhiv)	57
Slika 34. Članska izkaznica (J. Lenič, zasebni arhiv)	58
Slika 35. Uspešna sezona Preddvorčank (Gorenjski glas, 1974)	58
Slika 36. Kolaž o uspešnih igrah Preddvorčank v LCRL v jesenskem delu prvenstva (Gorenjski glas, 1975)	59
Slika 37. Preddvorčanke prvakinja ljubljanske conske rokometne lige (Gorenjski glas, 1976)	60
Slika 38. Uvrstitev v republiško rokometno ligo (Gorenjski glas, 1976)	60
Slika 39. Dva velika uspeha rokometošic Preddvora (Gorenjski glas, 1976)	61
Slika 40. Pionirske republiške prvakinja (Gorenjski glas, 1976)	61
Slika 41. Ekipe pionirk Preddvora. Stojijo z leve Majda Brolih, Jožica Križnar, Alenka Cuderman, Jolanda Vreček, Mojca Kolman. Čepijo z leve Anka Balantič, Joca Tomc, Olga Likozar, Aljana Jocif in Jana Ekar. (M. Prestor, zasebni arhiv).....	62
Slika 42. Intervju s trenerjem Božom Crijevičem po končani sezoni (Gorenjski glas, 1977) .	63
Slika 43. Turnir ob otvoritvi novega igrišča v Spodnji Idriji. Deževno vreme ni motilo borbenih rokometošic. (L. Grašič, zasebni arhiv)	64
Slika 44. Intervju z rokometošico Preddvora Anko Rezman (Gorenjski Glas, 1978).....	65
Slika 45. Vratarka Jolanda Vreček z maskoto RK Preddvor (M. Prestor, zasebni arhiv).....	66
Slika 46. Ekipe na pripravah v Istri (M. Prestor, zasebni arhiv)	67
Slika 47. Članek o zmagi preddvorskih rokometošic (Gorenjski glas, 1980)	68
Slika 48. Intervju s pomočnikom trenerja ob uvrstitvi v drugo zvezno ligo (Gorenjski glas, 1981).....	69
Slika 49. Pomladanske priprave v Medulinu (M. Prestor, zasebni arhiv).....	70
Slika 50. Mladinke Preddvora prvakinja republiške lige-center (Gorenjski glas, 1982)	71
Slika 51. Jože Križnar (R. Križnar, zasebni arhiv).....	76
Slika 52. Članek o prvem memorialnem turnirju 1984 (Gorenjski glas, 1984)	77
Slika 53. Sodelujoči na zadnjem 20. Križnarjevem memorialu leta 2003 (S. Vidic, zasebni arhiv)	78
Slika 54. Začetki Alenke Cuderman na šolskem igrišču v Preddvoru (S. Nič, zasebni arhiv)	80
Slika 55. Intervju z ambiciozno 14-letno Alenko Cuderman (Gorenjski glas, 1976)	81
Slika 56. Sprejem olimpijske prvakinja Alendke Cuderman v domačem Preddvoru (Gorenjski glas, 1984)	84
Slika 57. Osebna poštna znamka Alenke Cuderman (Športna zveza Ljubljana, 2013)	85
Slika 58. Jože Cuderman (RD Alples Železniki, 2016)	86
Slika 59. Trener Jože Cuderman med treningom v Preddvoru (B. Mehle, zasebni arhiv).....	87
Slika 60. Božo Crijevič na posvetu gorenjskih rokometnih delavcev leta 1976 (Gorenjski glas, 1976).....	89

1. UVOD

Rokomet je priljubljena moštvena igra, ki ima v Sloveniji med ekipnimi športi največje uspehe tako na klubskem, kot tudi reprezentančnem področju.

V Preddvoru je bil dolga leta paradna športna disciplina v priljubljenosti in uspehah. Čeprav sem rojen po t.i. »zlato dobi« preddvorskega rokometista, ko je bil že v zatonu in nisem imel priložnosti uživati v predstavah članskih ekip na šolskem igrišču, pa se mi je kot športno navdušenemu fantu pri izboru športa, s katerim bi se ukvarjal, kazala samo ena prava možnost – rokomet.

Že v osnovnošolskih letih so na vsakoletnem Križnarjem memorialu, kjer sem občudoval velike rokometiste, na moja ušesa prišle različne zgodbe in spomini rokometnih veteranov o precej drugačnih časih preddvorskega rokometista. Moja rokometna in športna pot me je sicer vodila iz Preddvora, kamor pa se ob zaključku študija vračam. Ko sem idejo o magistrski nalogi na temo preddvorskega rokometista omenil najpomembnejšim tvorcem te zgodbe, so vsi pokazali navdušenje in bili pripravljeni pomagati pri zbiranju gradiva.

O delovanju kluba analitično kronoloških zaokroženih monografskih zgodovinskih raziskav ni, obstajajo le kratki zgodovinski opisi kluba na biltenih, ki so izhajali ob začetkih nekaj sezon v devetdesetih letih. . Zato je bil cilj magistrskega dela je na enem mestu zbrati podatke o delovanju Rokometnega kluba Preddvor, predstaviti njegove uspehe in najvidnejše posameznike preddvorskega rokometista ter prikazati fotografsko in časopisno gradivo iz različnih obdobj delovanja kluba in dokumentirati delovanje kluba.

1.1 CILJ MAGISTRSKEGA DELA

Cilj magistrskega dela je na enem mestu zbrati podatke o delovanju Rokometnega kluba Preddvor (naprej RK Preddvor), predstaviti njegove uspehe in najvidnejše posameznike preddvorskega rokometista ter prikazati fotografsko in časopisno gradivo iz različnih obdobj delovanja kluba. Glavni cilj magistrskega dela pa je zagotoviti uradni zapis zgodovine kluba.

2. METODE DE LA

Magistrsko delo je monografsko, temelji na zbiranju podatkov iz pisnih virov. Za podatke, ki jih ni bilo možno dobiti med razpoložljivo literaturo, sem uporabil metodo neformalnega intervjuja z bivšimi rokometašicami, rokometaši in funkcionarji kluba. Zaradi splošnega pomanjkanja literature sem velik del podatkov pridobil s pregledom časopisa Gorenjski glas in arhiva Rokometne zveze Slovenije.

Uporabljeni metodi:

- zbiranje dokumentacijskega gradiva
- metoda neformalnega intervjuja

3. RAZPRAVA

3.1 ZGODOVINA ROKOMETA V SVETU

Sodobni rokomet se je začel oblikovati konec 19. stoletja v skandinavskih deželah in zato spada med mlajše športne panoge. Gre za začetke »velikega rokomet«, ki je starejši brat današnjega »malega rokomet«. Najprej so igrali tako imenovani „raftball“, leta 1898 pa se na Danskem pojavi neposredna predhodnica rokometu z imenom „handbold.“ Igrali sta jo dve moštvi s po 11 igralci na igrišču velikosti 30x40 metrov z označenim kazenskim prostorom, v katerega igralci niso smeli vstopiti. V tem času se je tudi v Nemčiji pojavila podobna igra, ki so jo imenovali torball. Nekaj let prej se je na Češkem pojavila igra, imenovana hazena. Bila je prav tako podobna rokometu, igrane pa so jo samo ženske. Hazena je imela velik vpliv na razvoj rokometu tudi v slovenskem prostoru. Tako imenovani veliki rokomet, posebna oblika rokometu, se je začel igrati leta 1915 v Nemčiji. Idejni začetnik je bil dr. Karl Schellenz, profesor na visoki športni šoli v Berlinu. Igro so zasnovali po pravilih torballa. 1917. leta so napisali pravila in tako je veliki rokomet dobil svojo končno obliko. Prva uradna tekma v velikem rokometu je bila odigrana 13. 9. 1925 v Berlinu med Avstrijo in Nemčijo, rezultat je bil 6:3. Leta 1928 je bila ustanovljena mednarodna amaterska rokometna federacija, 1938 pa odigrano prvo svetovno prvenstvo. 1946 pa je bila ustanovljena mednarodna rokometna federacija. Med leti 1938 in 1966 so rokomet igrali tako zunaj kot v dvorani in tekmovali na ločenih svetovnih prvenstvih. Rokomet je bil prvič predstavljen na olimpijskih igrah v Berlinu leta 1936 (igrali so ga na prostem), a ker je bil šport preveč ljub zločinskemu diktatorju Adolfu Hitlerju, je na redni olimpijski spored prišel šele 36 let pozneje. Dvoranski rokomet je bil prvič na olimpijskih igrah leta 1972 v Munchnu, medtem ko so ženske debitirale na naslednjih igrah leta 1976 v Montrealu. (Zgodovina rokometu, 2016)

3.2 ZGODOVINA ROKOMETA V SLOVENIJI

Pred 2. svetovno vojno je bil rokomet na Slovenskem malo poznan. Več uspeha je imela hazena, ki je bila priljubljena zlasti v Mariboru in Ljubljani. Med 2. svetovno vojno so Nemci na Štajerskem ustanovili nekaj rokometnih moštev. V Ljubljani je bila ustanovljena prva rokometna ekipa na univerzi leta 1948; prva ženska ekipa pa leta 1949 pri mariborskem Poletu. Leta 1950 je bila ustanovljena tudi Rokometna zveza Slovenije. Pojavila so se središča igranja rokometu: Celje, Črnomelj, Brežice, Velenje, Koper... V letu 1958 je bil izdelan perspektiven načrt nadaljnjega razvoja slovenskega rokometu, ki je postavil trdne organizacijske temelje in podrobno shemo tekmovanj. Po osamosvojitvi Slovenije leta 1991 se je osamosvojila tudi RZS ter že naslednje leto postala enakopravni član evropske (EHF) in mednarodne (IHF) rokometne zveze. V sezoni 1991/92 je bilo odigrano prvo državno prvenstvo v samostojni Sloveniji, prvi državni prvaki pa so med moškimi Celje Pivovarna Laško in med ženskami Belinka Olimpija. (RZS, 2016)

3.3 PREDDVOR

Občina Preddvor se nahaja na Gorenjskem, severno od mesta Kranj, na desnem bregu reke Kokre in v zavetju gora, s Storžičem na čelu. Prvič je bil kraj omenjen v 12. Stoletju, o bogati zgodovini pa pričajo kar štirje gradovi. Danes v kraju živi okoli 1000 ljudi, v celotni občini pa približno trikrat toliko. Glavna znamenitost Preddvora pa je brez dvoma jezero Črnava.

3.4.. MOŠKI ROKOMET V PREDDVORU

Zametki rokometu v Preddvoru segajo v leto 1967, ko je na preddvorsko šolo prišel pedagog športne vzgoje prof. Jože Cuderman in leto kasneje Božo Crijević. S prihodom profesorja Cudermana so se takoj pričeli treningi selekcije četrtih razredov. Medrazredna tekmovanja so ustvarila veliko zanimanje za rokomet, navdušilo pa se je tudi nekaj fantov, ki so bili že izven osnovne šole. Tako se je avgusta 1970 pokazala potreba za ustanovitev rokometne sekcije pri TVD (Telesno vzgojno društvo) Partizan Preddvor-Bela, za kar sta najbolj zaslužna Stane Nič in Bojan Mehle. Že jeseni so Preddvorčani vstopili v 2. gorenjsko ligo. (Gorenjski glas, 1993)

3.4.1 Tekmovalna sezona 1970/1971

Prva uradna tekma v zgodovini preddvorskega rokometu je bila odigrana 30.8.1970 na igrišču za osnovno šolo v Preddvoru v drugi gorenjski ligi proti Storžiču iz bližnjega Golnika. Domači fantje so tekmo dobili z rezultatom 29:10. (B. Mehle, osebna komunikacija, junij 2015)

V jesenskem delu prvenstva so Preddvorčani osvojili presenetljivo tretje mesto, Božo Crijević pa je bil prvi na lestvici strelcev. V pomladanskem delu so rezultatsko še napredovali in zanesljivo, z le tremi porazi in eni remijem, osvojili prvo mesto in se s tem uvrstili v 1. gorenjsko rokometno ligo. Povprečni rezultat celotne sezone je bil 24:14 in na eni strani priča o prepričljivosti Preddvora, na drugi strani pa tudi o povsem drugačnem stilu rokometu, kot je današnji z mnogo višjim številom zadetkov. Najboljši strelca prvenstva je bil z veliko prednostjo pred ostalimi Crijević (123 zadetkov, 2. strelca lige »le« 77). (B. Mehle, zasebni arhiv)

V jugoslovanskem rokometnem pokalu za področje Gorenjske so kot novinci nastopili dobro in se poslovili šele v četrtfinalu proti višjeligašu iz Dupelj.(Gorenjski glas, 1971)

Marca 1971 je Preddvor doživel dotlej najvišji poraz, in sicer 9:39 v prijateljskem srečanju s Kranjem A. Že nekaj dni kasneje pa so na prvenstveni tekmi proti Storžiču poskrbeli za ravnotežje z najvišjo zmago 48:16. (B. Mehle, zasebni arhiv)

Slika 1. Športni pozdrav pred tekmo Preddvora in Kranja C, 30.5.1971 (B. Mehle, zasebni arhiv)

Ekipo Preddvora je v prvi sezoni 1970/71 zastopala »zgodovinska postava«: Crijević, Guček, Križnar, Mehle, Nič, Ocepek, Polak, Rehberger, Mato in Miha Štefe ter Vovnik. Trener je bil Jože Cuderman. (B. Mehle, zasebni arhiv)

Pionirji Osnovne šole Preddvor so nastopili v občinski pionirski rokometni ligi. (J. Cuderman, osebna komunikacija, maj 2015)

3.4.2 Tekmovalna sezona 1971/1972

Obisk pri naših telesnovzgojnih
organizacijah

Rokomet v Preddvoru — DA ali NE

Mladi Preddvorčani so se že od nekdaj radi udeleževali v raznih športih, še največ pa v nogometu. Zelja po rokometni organizaciji se je pojavila pred tremi leti, ko so dobili asfaltirano igrišče pri novi šoli. Pri TVD Partizan so zaprosili za ustanovitev rokometne sekcije, žal pa so naleteli na nerazumevanje. Začeli so trenirati, toda dobili niso niti najnujnejših finančnih sredstev in so morali prenehati.

Tako je bilo dve leti. Pred začetkom minule sezone so sklicali občni zbor. Povabili so tudi predstavnike TVD Partizana Preddvor-Bela, ki pa se niso odzvali. Začeli so igrati v II. gorenjski ligi kot čisti amaterji — sodniške honorarje so plačevali s članarino! 16. decembra 1970 so na občnem zboru ustanovili samostojno športno društvo Preddvor.

TVD Partizan Preddvor-Bela je na občnem zboru 5. marca 1971 z 11 glasovi »za« in s 4 vzdržanimi izglasoval razdvojitvev na TVD Partizan Bela in SD Preddvor. Zapisnik pa kot vse kaže ni dosegel nobenega višjega organa, saj je do danes ostalo pri TVD Partizanu Preddvor-Bela in še vedno na ObZTK Kranj nečlanjenem SD Preddvor. Mislimo, da bi bilo potrebno pojasnilo, zakaj se sklepi občnega zbora ne upoštevajo in ne izvajajo.

Preteklo sezono so uspešno zaključili. Kot novinci so s precejšnjo prednostjo zmagali v II. ligi. Za tak uspeh se morajo zahvaliti predvsem trenerju tov. Cudermanu, ki je svoje delo opravljal povsem prostovoljno in brezplačno, osnovna šola jim je dala brezplačno na razpolago telovadnico, garderobe in del inventarja, mnogo so prispevali tudi navijači, ki so jih brezplačno prevažali na gostovanja.

S pravico nastopanja v I. ligi so dobili še večji polet. V LCRL bi radi vključili žensko ekipo, v II. ligo pa drugo moško ekipo, toda pred finančnim problemom so ostali nemočni. Vpisnine in sodniški honorarji so tolikšni, da sami v nobenem primeru ne bodo zmogli. Sprašujejo se, katero društvo ali sekcija bi ob majhni pomoči družbenopolitičnih organizacij zmoglo vse stroške, ki so zvezani s tekmovanjem in treniranjem. Sprašujejo se tudi, kako morejo organi, ki naj bi bili pristojni za reševanje finančnih in drugih problemov, mirno stati ob strani brez kakršnegakoli ukrepanja! Mar mora res športni duh mladih zamreti v finančnem problemu?

A. Krč

Slika 2. Časopisni članek o začetnih birokratskih in finančnih težavah (Gorenjski glas, 1971)

Preddvor je oblikoval dve ekipi. Prva je zaslužen nastopala v najboljši gorenjski ligi, drugammlajša pa v drugi gorenjski ligi-sever.

Peto mesto v 1. gorenjski ligi je pod vodstvom Cudermana (jeseni) in Crijeviča (spomladi) osvojila ekipa v zasedbi: Crijevič, Krč, Križnar, Mehle, M. Nič, Njegovan, Polak, Rehberger, Mi. Štefe, S. Vovnik.

Zelo zanimiv rezultat je Preddvor dosegel maja 1972 na prvenstveni tekmi proti Tržiču B, saj so zmagali z 20:0, o čemer je pisal tudi lokalni časopis. Najmanj golov je članska ekipa prav tako dosegla proti Tržiču B, in sicer le 8, kar pa je bilo vseeno dovolj za zmago z izidom 8:7 v prijateljski tekmi jeseni 1971. (B. Mehle, zasebni arhiv)

Gorenjska rokometna liga

Tržič B : Preddvor 0 : 20

V 16. kolu I. rokometne lige se je v Tržiču, kjer sta se srečala domače moštvo in Preddvor, so slednji odpravili Tržič B s skoraj neverjetnim rezultatom, Tržičani v enourni tekmi niso mogli premagati vratarja gostov. V ostalih srečanjih pa so zmagali favoriti.

Rezultati: Tržič B : Preddvor 0:20, Kranjska gora : Šešir 8:29, Žabnica : Jesenice 19:24, Radovljica : Kranj 11:18, Sava B : Križe B 13:13.

LESTVICA:

Šešir	16	16	0	0	409:177	32
Kranj	16	14	0	2	294:184	28
Radovljica (-1)	16	9	0	7	260:258	17
Preddvor	16	7	1	8	256:258	15
Križe B	16	7	1	8	210:235	15
Jesenice	15	7	0	8	267:295	14
Tržič B	16	6	0	10	204:264	12
Sava B	15	4	2	9	208:273	10
Kr. gora (-1)	16	5	0	11	214:273	9
Žabnica	16	1	2	13	220:347	4

V II. ligi so bili...

Slika 3. Neverjetni izid Preddvora na gostovanju v Tržiču (Gorenjski glas, 1972)

Gorenjska rokometna liga
Rokometaši Preddvora
razlagajo novo pravilo

V zadnjem kolu I. gorenjske rokometne lige so bili gledalci v Radovljici priča zanimivemu tolmačenju novih rokometnih pravil. Tu so se srečali domači rokometaši z igralci Preddvora. V 41. minuti igre je sodnik za 2 minuti izključil gostujočega vratarja. To ni šlo v račun Preddvorčanom, saj so hoteli, da gre iz igre igralec, ne vratar. To pravilo velja le v igri pri hokeju. Pravila pri rokometu pa določajo, da mora kazen odsedeti le vratar sam, zamenja pa ga lahko le rezervni ali katerikoli igralec, če na zapisniku ni prijavljenih vseh dvanajst igralcev. Tako je sodnik tekmo odpiskal že v 41. minuti, ker gostujoči igralci niso hoteli več na igrišče. Kljub temu pa je bila tekma registrirana z doseženim rezultatom.

Šešir je tudi v zadnjem kolu premagal svojega nasprotnika in tako brez poraza osvojil naslov letošnjega gorenjskega prvaka. V ostalih srečanjih so bili doseženi pričakovani rezultati, le Zabnica je s solidno igro na domačem terenu odpravila Križe B.

Rezultati: Šešir : Jesenice 42:25, Kranjska gora : Kranj 13:23, Zabnica : Križe B 22:16, Radovljica : Preddvor 22:10, Sava B : Tržič B 12:23.

LESTVICA:

Šešir	18	18	0	0	476:217	36
Kranj	18	16	0	2	347:215	32
Radovljica (-1)	18	11	0	7	311:263	21
Jesenice	18	9	0	8	342:370	18
Preddvor	18	7	2	9	280:286	16
Križe B	18	7	1	10	238:276	15
Tržič B	18	7	0	11	242:281	14
Sava B	18	5	1	12	255:346	11
Kr. gora (-1)	18	5	0	13	240:320	9
Zabnica	18	2	2	14	260:393	6

-dh

Slika 4. Rokometaši Preddvora razlagajo novo pravilo (Gorenjski glas, 1972)

Zelo pomemben mejnik v razvoju preddvorskega rokometu je bilo leto 1972, ko so pionirji v Celju osvojili slovensko prvenstvo in v finalu premagali domačine z rezultatom 5:3. (J. Cuderman, osebna komunikacija, maj 2015)

Slika 5. Ekipe pionirjev OŠ Matije Valjavca Preddvor, slovenski prvaki 1972 (M. Arnež, zasebni arhiv)

V pokalu SFRJ (Socialistične federativne republike Jugoslavije) za področje Gorenjske je ekipa Preddvora izpadla v tretjem krogu po visokem porazu 14:35 proti Dupljam.

Leta 1961 ustanovljeni TVD Partizan Preddvor- Bela 8.4.1972 postane enotna športna organizacija. (B. Mehle, zasebni arhiv)

3.4.3 Tekmovalna sezona 1972/1973

V novi sezoni je Preddvor nastopal z dvema moškima ekipama. Druga, mlajša ekipa se je uvrstila tik pod vrh druge gorenjske lige, medtem ko je prva ekipa postala podprvak gorenjske lige, s čimer so se tudi uvrstili na kvalifikacije za ljubljansko consko rokometno ligo (naprej LCRL). Le-te so potekale 29. in 30. junija v Krškem. Preddvor je z zmago protu Grosupljem ter porazoma proti domačinom in Slovanu B osvojil tretje mesto, kar je zadoščalo za uvrstitev v višjo ligo. Uspeh je dosegla ekipa v postavi: Boris Krivec, Stane Vovnik, Jože Vovnik, Štefan Gartner, Jože Polak, Silvo Vidic, Jože Križnar, Matevž Nič, Stane Nič, Bojan Mehle, Božo Crijević, Andrej Krč in Vinko Krivec. Trener ekipe je bil Jože Cuderman. (arhiv RZS)

Slika 6. Preddvorčani na kvalifikacijah v Krškem, junij 1973 (S. Nič, zasebni arhiv)

V pokalu SFRJ sta se v prvem krogu srečali preddvorski ekipi. Po pričakovanjih je zmagala prva ekipa, ki pa se je od tekmovanja poslovila že v naslednjem krogu, ko so bile zanjo spet usodne Duplje.

Mladinska ekipa je nastopila na finalnem delu republiškega prvenstva..

Ekipa pionirjev je sodelovala na mladinskem prvenstvu Gorenjske. V finalu republiškega prvenstva so osvojili peto mesto. Najboljši igralec pri Preddvoru je bil Krivic Vinko.

Profesor Jože Cuderman je prejel bronasto priznanje Rokometne zveze Slovenije ob njeni 25. obletnici. (Gorenjski glas, 1973)

3.4.4 Tekmovalna sezona 1973/1974

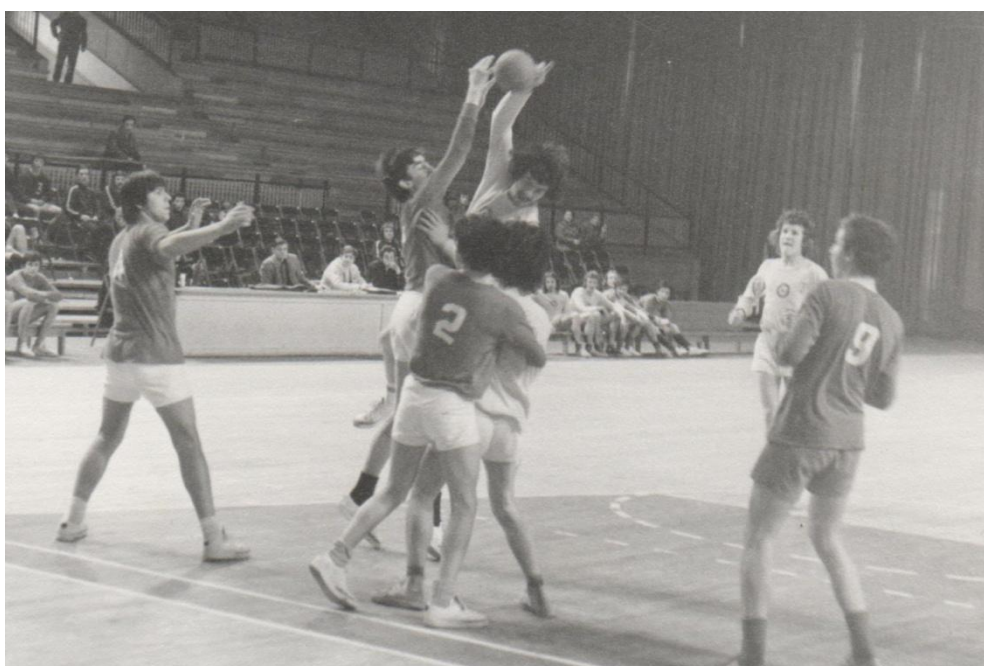
Uvodno sezono v LCRL je prva ekipa zaključila na zadnjem mestu in iz nje izpadla. Preddvor so zastopali: Gartnar, Krč, Križnar, Mehle, M. in S. Nič, Polak, I. Šavs, S. Vovnik, Ma. Arnež, Kožar, B. in V. Krivec. (arhiv RZS)

Slika 7. Ekipe Preddvora pred tekmo z Olimpijo v ljubljanski conski rokometni ligi (B. Mehle, zasebni arhiv)

V pokalu SFRJ za področje Gorenjske so se prebili najdlje do tedaj, to je do 5. kroga. Zopet sta se v prvem krogu preddvorski ekipe pomerili med seboj. Druga ekipa je osvojila drugo mesto v 2. gorenjski ligi.

Januarja in februarja 1974 je Preddvor nastopil v C skupini Odprtega zimskega prvenstva SRS in osvojil prvo mesto. (B. Mehle, zasebni arhiv)

Slika 8. Mehle v akciji na zimskem prvenstvu v hali Tivoli, 23.2.1974 (arhiv Bojan Mehle)

Tako pionirji kot pionirke so osvojili drugo mesto v zimski pionirski gorenjski ligi. Zvone Vidmar je postal najboljši strelec. (Gorenjski glas, 1974)

3.4.5 Tekmovalna sezona 1974/1975

Preddvor je po izpadu iz ljubljanske conske rokometne lige nastopal le z eno ekipo. V prvi gorenjski rokometni ligi so kot edini nastopali brez trenerja in osvojili končno četrto mesto. Po reorganizaciji rokometnih lig, LCRL se je namreč razširila na 12 moštev, pa je bilo to dovolj za vnovično uvrstitev v višjo ligo. Nastopali so: Ma. Arnež, Kožar, Križnar, Mehle, M. in S. Nič, Polak, M. Šavs, Mi. Štefe in Vidic.

Na tekmi proti Kranjski Gori, 17.5.1975, je nastopilo le šest igralcev Preddvora in bili kljub manjku igralcev blizu zmage, končni rezultat je bil 22:25. (Gorenjski glas, 1975)

Slika 9. Članska ekipa RK Preddvor 1975 (M. Arnež, zasebni arhiv)

Zimsko pionirsko prvenstvo Gorenjske so osvojile pionirke Preddvora, pionirji so bili drugi. Obe pionirski ekipi pa sta osvojili tudi naslov občinskih prvakov, o čemer je pisal tudi Gorenjski glas.

Slika 10. Uspeh pionirskih ekip na občinskem prvenstvu (Gorenjski glas, 1975)

3.4.6. Tekmovalna sezona 1975/1976

Po enoletnem premoru se je Preddvor vrnil v ljubljansko consko rokometno ligo-sever in se predstavil v lepši luči, saj je osvojil končno 5. mesto. Nastopili so: Ma. Arnež, Kožar, Križnar, Mehle, M. in S. Nič, Polak, I. Šavs, Mi. Štefe in Vidic.

Slika 11. Ekipa v sezoni 1975/1976 (S. Vidic, zasebni arhiv)

Dne 6. 6. 1976 je bila na Škofljici odigrana prav posebna prvenstvena tekma. Doseženih je bilo namreč kar 78 golov, tekma se je končala z izidom 42:36 za Preddvor. Absolutni strelski rekord na eni tekmi za prvo ekipo Preddvora je postavil Silvo Vidic, saj je zadel neverjetnih 24 golov, od tega 19 iz igre. Vidic je bil s 175 goli tudi najboljši strelec lige (B. Mehle, zasebni arhiv)

Na pokalni tekmi z Gorenjskim sejmom, 11. 6. 1976, je Preddvor igral le s šestimi igralci in zabeležil sijajno zmago s 36:25. (Gorenjski glas, 1976)

Odigrano je bilo tudi tradicionalno, že četrto zaporedno rokometno srečanje, v katerem so se pomerili Mladi proti Starim. Mladi, ki sicer nastopajo v LCRL, so se Starim oddolžili za lanskoletni poraz.

P R E D D V O R : O L D S T A R S 4 1 : 2 4

reddvor, 13. 6.: tekma za Veliki pokal Preddvora: PREDDVOR : OLD TARS 4 1 : 2 4 /1 8 : 10/. Igrišče za osnovno šolo, vreme sončno, gledalcev 100, sodnik Tičar iz Preddvora.

REDDVOR: Arnež 4, M. Šavs 7, Vidic 13, Kožar 5, I. Šavs 1, Mehle 6, rižnar 5.

LD STARS: Andoljšek, Vučković 2, Krč 3, Guček 4, Štefe, Fortun, olak 8, Vovnik 3, Nečimer 4.

sedemmetrovke: Preddvor 4:2, Old stars 3:1; kazenski minuti: Preddvor /M. Šavs 2/.

-

že četrtem tradicionalnem srečanju nekdanjih igralcev, ki so nastopali v preddvorški ekipi, s trenutno najboljšimi so zmagali slednji z dokaj visoko razliko in so se tako maščevali za poraz iz prejšnjega leta. Obe ekipi sta nastopili nekompletni: Preddvor je nastopil le s sedmimi igralci, brez vratarja, Old stars pa v svojih vrstah ni imel nekdanjih "zvezd" - Crijeviča, Njegovana, Rehbergerja, Šenka in Ocepca.

Sodnik Tičar - Barba, katerega so igralci obeh moštev precej kritizirali, je dal točno ob 10.09 po srednjeevropskem času znak za pričetek. Zdušje je bilo naravnost pekleno, tropska vročina je hitro zamorila igralce iz ekipe Old stars, kajti nasprotnik je takoj povedel s 1:0. Minuto pred koncem polčasa se je rezultat glasil še 18:7 v korist reddvora, nakar so "starine" dosegli tri gole zapored in ublažili katastrofo.

Na drugem delu smo videli nekaj lepih potez pri "aktivistih", ki so se večkrat znašli sami pred Andoljškom. Osem minut pred koncem je med vratarja odšel Vidic, ki je zamoril nasprotnike, zlasti pa še Štefeta, ki ni niti s sedemmetrovke ni zatresel mreže. V 52. minuti je bilo 34:24, potem pa veterani niso dosegli več gola. Kot kaže, je "strahotni" fiš prišel Preddvoru že kar v kri, saj gledano zadnje tri tekme /Školjica, Gor. sejem in Old stars/ v zadnjih osmih do desetih minutah stvarili skupno razliko 29:4! - v 25. minutah 25! golov prednosti!

Slika 12. Zapisnik tekme Stari: Mladi (B. Mehle, zasebni arhiv)

3.4.7 Tekmovalna sezona 1976/1977

Za jesenski del prve sezone Gorenjske medobčinske lige je Bojan Mehle napisal izčrpno poročilo z analizo, ki ga bom povzel v spodnjih vrsticah.

Preddvorčani so zanesljivo osvojili naslov jesenskih prvakov. Po pričakovanju so moštva iz bivše ljubljanske conske lige zasedla na lestvici visoka mesta, prav tako pa je bilo že na začetku pričakovati, da se bodo tudi Žabničani borili za visoko mesto. Nekoliko sta razočarali le pomlajeni ekipi Križ in Alpleša. Preddvor je ostal edino neporaženo moštvo, torej tudi v gosteh ni nikdar izgubil. Iz primerjave rezultatov, doseženih doma in v gosteh, pa je bilo razvidno, da obstajajo ekipe, ki so znale dobro igrati le pred svojo publiko, v gosteh pa so predstavljali povsem povprečno ekipo. V tem pogledu sta najbolj izrazita predstavnika Križe in Jesenice, najboljše igre v odnosu domačin:gost pa so prikazali Preddvorčani in Žabničani. Zanimivi sta bili lestvici glede na rezultate vseh prvih oz. vseh drugih polčasov. Lahko bi rekli, da je lestvica prvih polčasov predstavljala razpored ekip po tehničnem znanju, lestvica drugih polčasov pa stanje fizične in tudi psihične pripravljenosti posameznih ekip. Na obeh lestvicah pa je bil prepričljivo prvi Preddvor, saj je izgubil le en prvi in en drugi polčas.

Zelo natančna je bila tudi statistična analiza Preddvora. Z 268 goli so bili najučinkovitejša ekipa, v obrambi so jih objektivno prehiteli le Križe, saj so Preddvorčani so prejeli 188 zadetkov, Križani pa pet manj. Povprečen rezultat, ki so ga dosegli Preddvorčani v devetih tekmah je 29,8:20,9- povprečna zmaga z devetimi goli razlike. Doma je znašal povprečen rezultat 28,6:19,4, v gosteh pa 31,2:22,8, torej so bili v gosteh bolj učinkoviti, vendar so prejeli tudi več golov. Povprečje za 1. polčas: 15,3:11,2 in za drugi polčas 14,5:9,7. Vidimo, da so druge polčase v celoti odigrali bolje in iz tega lahko sklepamo, da so bili kondicijsko zelo dobro pripravljene. Vse to je bila posledica rednih in kvalitetnih treningov pod vodstvom trenerja Cudermana. Izvajalci sedemmetrovk so zadeli 47 golov iz 70 poskusov, kar lahko prevedemo, da so vsako tretjo sedemmetrovko Preddvorčani zastreljali. Najuspešnejši strelci so bili Križnar, Mehle in Arnež.

V januarju in februarju 1977 je Preddvor nastopil na Zimskem prvenstvu SRS (Socialistične republike Slovenije) v Ljubljani in to v najmočnejši A skupini, kjer so tekmovali še dve ekipi druge zvezne lige, jesenski republiški prvak in še en republiški ligaš ter prvaki regionalnih republiških lig. Osvojili so zelo dobro četrto mesto. (B. Mehle, zasebni arhiv)

V sezoni 1976/1977 so pod vodstvom trenerja Cudermana nastopili: Ma. Arnež, Cuderman, Komovec, Kožar, Križnar, Mehle, M. in S. Nič, I. Šavs, Mi. Štefe in Vidmar. (arhiv RZS)

Mladinci so nastopili v gorenjski ligi in po jesenskem drugem mestu osvojili končno 3. mesto. Danilo Lombar je bil najboljši strelca lige. Uspešno so tekmovali tudi na zimskem prvenstvu, kjer so po porazu v finalu proti ljubljanski selekciji osvojili naslov podprvakov.

V tekmi Stari : Mladi so tesno, s 36 : 34 zmagali Mladi. (Gorenjski glas, 1977)

3.4.8. Tekmovalna sezona 1977/1978

Zaradi ponovne reorganizacije tekmovalnih sistemov Preddvor kljub zadostni kvaliteti ni imel teoretične možnosti za uvrstitev v republiško ligo. Rokometna zveza je namreč slovenski prostor razdelila na regije, iz vsake regije pa ima pravico v republiški ligi nastopiti zgolj en klub. Pri tej razdelitvi je najkrajšo potegnila prav Gorenjska, saj kljub kar devetnajstim klubom ni bila razdeljena, medtem ko je bila na primer Primorska, kjer je delovalo le 13 klubov razdeljena na kar tri »rokometne regije«. Rokometni zanesenjaki iz preddvorskega kluba so na RZS naslovili pismo s pripombami na osnutek organizacijske sheme in tekmovalnih sistemov, vendar je žal naletelo na gluha ušesa in ostalo je pri odločitvah vodilnih na rokometni zvezi. (B. Mehle, zasebni arhiv)

Preddvor je tako v sezoni 1977/1978 nastopal v občinski ligi A. Tako v jesenskem kot tudi v spomladanskem delu so bili prepričljivo najboljši. Najboljši strelec lige je postal Cuderman. V kvalifikacijah za uvrstitev v slovensko rokometno ligo pa so bili žal neuspešni. Tudi mladinci so tekmovali v občinski ligi in v konkurenci šestih ekip osvojili drugo mesto.

Na osnovnošolskem rokometnem prvenstvu kranjske občine je ekipa mlajših pionirjev osvojila drugo, ekipa starejših pionirjev OŠ Matije Valjavca Preddvor pa četrto mesto. (Gorenjski glas, 1978)

Sistem selekcioniranja je iz Preddvora v ekipo Tržiča- republiškega ligaša odnesel Preddvorčana Silva Vidica. Z dobrimi igrami je nase opozoril tudi rokometne strokovnjake in kmalu dobil povabilo za nastop na reviji najboljših slovenskih rokometashev v Celju. Tudi tu se je izkazal in si prislužil nastop za ekipo Slovenije na mednarodnem turnirju za »lovoriko Italije« v konkurenci Avstrije, Francije in domače Italije. (S. Vidic, osebna komunikacija, junij 2015)

Po dolгих letih čakanja je tudi igrišče v Preddvoru dobilo razsvetljavo, ki jim bo omogočala treninge in tekme v večernih urah. Dvigne se tudi številčnost na treningih, ki je prej, zaradi obveznosti mnogih igralcev v popoldanskih urah, pogosto predstavljala velik problem. (M. Arnež, osebna komunikacija, junij 2015)

3.4.9. Tekmovalna sezona 1978/1979

Po neuspešnih kvalifikacijah za republiško ligo je članska ekipa Preddvora nadaljevala z nastopi v občinski ligi A. V prvem delu tekmovanja so zasedali visoko drugo mesto, v spomladanskem nadaljevanju pa malce popustili in osvojili končno tretje mesto. Drugi najuspešnejši strelec lige je bil z 62 goli Marjan Arnež.

Članska ekipa je tekmovala še v Pokalu mladosti in Pokalu SFRJ, a brez vidnejših uspehov. V občinski ligi so nastopili tudi mladinci, ki so končali na skromnem četrtem mestu med petimi ekipami. (Gorenjski glas, 1979)

V drugi zvezni ligi za ekipo iz Škofje Loke igra Silvo Vidic.

3.4.10. Tekmovalna sezona 1979/1980

Rokometaši Preddvora so v občinski ligi zasedli mesto v sredini lestvice. Mladinska ekipa je osvojila naslov občinskega podprvaka. (L. Grašič, zasebni arhiv)

3.4.11. Tekmovalna sezona 1980/1981

Ob deseti obletnici prve uradne rokometne tekme v Preddvoru je prva moška ekipa nastopila v 1. občinski ligi in jo tudi osvojila. S tem uspehom so si prislužili kvalifikacije za drugo slovensko ligo v ljubljanski hali Tivoli. Z dvema neodločenima izidoma proti Zagorju in Ilirski Bistrici ter minimalno zmago proti ekipi Itasa iz Kočevja so si priigrali napredovanje v višjo ligo. Nastopili so :Stane in Matevž Nič, Križnar, Kožar, Mehle, Vinko in Boris Krivec, Jakšič, Sušnik, Čimžar, Tomažič, Vidmar in Fende. Na kvalifikacijah jih je vodil trener ženske ekipe Božo Crijevič. (arhiv RZS)

V tekmovanju za pokal Kranja je ekipa Preddvora z le enim porazom v konkurenci desetih ekip kranjske občine osvojila 1. mesto.

Nastopili so tudi v kranjski zimski ligi. (Gorenjski glas, 1981)

Slika 13. Ekipa Preddvora po tekmi kranjske zimske lige (M. Arnež, zasebni arhiv)

V občinski mladinski rokometni ligi so preddvorski mladinci osvojili naslov prvaka v konkurenci šestih ekip. (Gorenjski glas, 1981)

Na tekmovanjih starejših pionirjev leta 1981 so ekipo OŠ Matije Valjavca zastopali Komovec, Novak, Markun T. in M., Gregorc, Hudobivnik, Rehberger, Šenk, Egart, Košir, Krišelj in Nunar. Zaigrali so v polfinalnem tekmovanju v Ljubljani, kjer pa so po porazih proti Ribnici in OŠ Mirana Jarca ter remiju z Ajdovščino izpadli iz nadaljnjega tekmovanja. (arhiv RZS)

V prvi republiški ligi za škofjeloško Jelovico igra Silvo Vidic, za tržiški Peko pa Marjan Arnež. (M. Arnež, osebna komunikacija, junij 2015)

3.4.13 Tekmovalna sezona 1981/1982

V drugi moški republiški rokometni ligi so novinci iz Preddvora nastopili zelo uspešno. Priigrali so si namreč kar 24 točk, kar je zadostovalo za končno 5. mesto. S 140 goli je četrti strelec lige postal povratnik v ekipi Preddvora Marjan Arnež. S kar 80,22% realiziranimi sedemmetrovkami so bili v tem segmentu rokometne igre najučinkovitejši prav Preddvorčani. Poleg Arneža so zaigrali še Lombar, brata Nič, Križnar Kožar, Krivec, Vidmar, Karničar, Sušnik, Jakšič, Šavs, Cuderman, Bogataj in Ferjan. (Gorenjski glas, 1982)

Mladinci so ponovno osvojili občinsko ligo, tokrat celo brez poraza, ob tem pa je bil najboljši strelec Sušnik iz Preddvora.

S treniranjem pionirjev in mladincev je v letu 1981 začel Slavko Cuderman, kasnejši trener članske ekipe. Za pionirsko ekipo so igrali Bergant, Rehberger, Egart, Krišelj, Novak, Mohorič, Cuderman, Bolka, Bogataj, Markun, Kos in Murnik. (S. Cuderman, osebna komunikacija, marec 2016)

3.4.14. Tekmovalna sezona 1982/1983

V drugi sezoni v drugi državni ligi je Preddvor svoje rezultate še nadgradil, saj je po lanskem petem mestu, letos jeseni pridobil še eno mesto, sezono pa končal tik pod vrhom na sijajnem drugem mestu le za prvakom iz Ponikev. Drugi najboljši strelec prvenstva je bil Danilo Lombar, četrti pa Marjan Arnež. Pod vodstvom Jožeta Cudermana so nastopili še: Krivec Boris in Vinko, Komovec, Križnar, Cuderman, Sušnik, Jakšič, Ferjan in Kožar. (arhiv RZS)

V pokalu mladosti za področje Gorenjske so izpadli v polfinalu proti Jelovici iz Škofje Loke.

Druga moška ekipa nastopa v občinski ligi.

Mladinci so izven konkurence nastopali v republiški rokometni ligi. (Gorenjski glas, 1983)

Silvo Vidic iz Jelovice prestopi preko avstrijske meje v moštvo iz Borovelj. (S. Vidic, osebna komunikacija, junij 2015)

Preddvorske rokometaše so nastopi v drugi slovenski ligi kar precej stali, občinskega denarja pa je bilo vselej premalo za pokritje vseh stroškov. Zato so si rokometaši finančno stisko z različnimi akcijami reševali sami. Tako so namreč pogozdovali, obirali sadje, pleskali alpske bloke, za finančno pomoč pa prosili tudi krajane. Odziv je bil zelo pozitiven, saj so se domačini zavedali uspešnosti preddvorskih rokometašev in so radi priskočili na pomoč, ki jim jo je športna zveza odrekla s tem, ko jim ni dodelila mesta občinskega rokometnega centra, ki pa si bi ga po rezultatih sodeč vsekakor zaslužili. (B. Mehle, S. Vidic in M. Arnež, osebna komunikacija, junij 2015)

Ekipa pionirjev je nastopila na četrtfinalnem tekmovanju v Škofji Loki, kjer pa je po uvodnem remiju s Kamnikom, na tekmi z domačo ekipo prišlo do čustvenega izpada preddvorskega trenerja, ki se ni strinjal z odločitvijo sodnikov, za kar je prejme rdeči karton. To ga ni ustavilo, saj je iz terena poklical svojo ekipo, ki tako tekme ni dokončala, prav tako pa so brez boja izgubili tudi zadnjo tekmo proti Domžalam. (arhiv RZS)

3.4.15 Tekmovalna sezona 1983/1984

V veljavo so stopili t.i. »portoroški sklepi«, ki so v praksi pomenili konec gorenjske lige. Moška ekipa je še naprej nastopala v drugi republiški rokometni ligi, kjer so tudi na koncu zadržali že jeseni priigrano visoko drugo mesto. Visoka mesta so preddvorski rokometaši zasedali tudi na lestvici strelcev, in sicer sta bila po končanem jesenskem delu na drugem in tretjem mestu Lombar in Arnež. (Gorenjski glas, 1984)

ROKOMETNA EKIPA PREDDVOR
 Sezona 1983 - 84
 Uvrstitev : 2. mesto v SRL -2
 Trener : Cuderman Jože
 Stojijo: Arnež Marjan, Kožar Štefan,
 Lombar Danilo, Šavs Miloš,
 Ogrinec Rudi
 Čepijo : Krivec Vinko, Komovec David,
 Krivec Boris, Egart Rok,
 Križnar Jože
 Preddvor, 20. maj 1984

Slika 14. Članska ekipa 1983/1984 (M. Arnež, zasebni arhiv)

Mladinci so tekmovali v republiški rokometni ligi in se uvrstili na sredino razpredelnice. Egart je bil drugi najboljši strelec lige.

Pionirji so nastopili v četrtfinalu v Kamniku. Barve OŠ Matije Valjavca zastopajo Košir, Bolka, Rehberger, Rogelj, Bogataj, Mohorič, Sušnik, Zavrl, Žibert, Ojstršek, Cuderman in Šavs. (arhiv RZS)

Maja 1984 je preddvorska mladinska ekipa odigrala prijateljsko tekmo proti jugoslovanski ženski rokometni reprezentanci, ki se je na Brdu pri Kranju pripravljala za nastop na letnih olimpijskih igrah v Los Angelesu. (Gorenjski glas, 1984)

3.4.16 Tekmovalna sezona 1984/1985

September 1984 je bil za preddvorski rokomet žalosten, saj je v prometni nesreči življenje tragično izgubil 28-letni Jože Križnar.

Moški so nastopali v 1. skupini druge republiške lige in po jesenskem petem osvojili končno 6. mesto. Arnež je bil s 122 zadetki drugi najboljši strelec. Preddvor so zastopali še Karničar,

Krivec, Cuderman, Mihac, Ogrinc, Kožar, Lombar, Zadražnik, Komovec D. in I., Kavaš in Krišelj. (arhiv RZS)

Preddvorski veterani so igrali v B skupini občinske lige.

Mladinci so v republiški ligi center 1 nastopili povprečno in zasedli končno 6. mesto. Egart je bil s 120 goli drugi strelec lige. (Gorenjski glas, 1985)

Zelo uspešni pa so bili v letu 1985 pionirji, saj so se uvrstili v republiško finale, katerega organizator je bil prav Preddvor. Triindvajsetega maja so na domačem šolskem igrišču četrto mesto v konkurenci šolskih športnih društev iz Ljubljane, Celja in Krškega osvojili Rogelj, Cuderman, Kokalj T. in Z., Gregorc, Kos, Žumer, Karničar, Presičnik, Triller, Zabret, Ojstršek, Žibert in Zaplotnik. (arhiv RZS)

Finančno stanje preddvorskega rokometna je bilo še vedno slabo. Doslej so to reševali na različne načine: z nabiralnimi akcijami, obiranjem sadja, s čiščenjem stanovanjskih blokov, pogozdovanjem in podobnimi deli. Junija 1985 pa so se odločili, da organizirajo športno-zabavno prireditev Veseli Kalimero-pomagajmo preddvorskim rokometnašem.

Pomagamo preddvorskim rokometnašem

Preddvor — Preddvorski rokometnaši se že vrsto let ubadajo z denarnimi težavami, naj podpora telesnokulturne skupnosti ne zadošča za nastopanje članske in mladinske ekipe v slovenski ligi ter za nakup najnujnejše športne opreme. Iz denarne stiske so se doslej reševali na vse mogoče načine: z nabiralnimi akcijami, obiranjem sadja, s čiščenjem stanovanjskih blokov, pogozdovanjem in s podobnimi deli.

V soboto, 22. junija, pripravljajo na igrišču osnovne šole Matija Valjavca športno-zabavno prireditev Veseli Kalimero — pomagamo preddvorskim rokometnašem, na kateri bodo nastopili: plesna skupina osnovne šole Lucija Seljaka iz Stražišča, glasbeniki z Madagaskarja, čarovnik Miran Čanak, skupina za izrazni ples iz Trziča, plesalci Kazine iz Ljubljane, aš-sambla Oglarji iz Škofje Loke in Big ben iz Nove Gorice, znani gorenjski in slovenski športniki ter igralec Kondi Pižorn, ki bo tudi povezoval program. Lokostrelci Exoterma in člani Karate kluba Kranj bodo v ekshibicijskem nastopu predstavili večini občinstva bolj malo poznani športni panogi. Prireditev bodo popestrili še prodaja umetniških stvaritev slikarja samouka Franca Gučka-Aulina iz Preddvora, žrebanje vstopnic za več dobitkov (kubik drva, 2500 litrov sirotke, rogovje srnjaka ...) ter kajpak tudi ples za obiskovalce. Prireditelj, TVD Partizan Preddvor-Bela, bo ob tej priložnosti podelil društvena priznanja trenerju Jožetu Cudermanu ter igralcem Borisu Krivcu, Marjanu Arnežu, Silvu Vidicu, Iztoku Komovcu, Zvonetu Vidmarju, Slavku Cudermanu in posmrtno Jožetu Križnarju.

Prireditev se bo začela ob sedmih zvečer in sklenila ob enih ponoči. Organizator bo poskrbel tudi za avtobusni prevoz do Kranja v poznih večernih urah — ob enajstih, dvanajstih in ob enih.

V sredo, 25. junija, ob 19. uri bo na preddvorskem rokometnem igrišču še zanimiva nogometna tekma med Zlato selekcijo Nedeljskega dnevnika, za katero igrajo znani Slovenci (igralci, glasbeniki, novinarji, nekdanji športniki) ter žensko rokometno ekipo Belinke Olimpije, za katero bo nastopila tudi domačinka Alenka Cuderman.

Izkupiček obeh prireditev je namenjen razvoju preddvorskega rokometna, predvsem blažitvi težavnega gmotnega položaja.

C. Zaplotnik

Slika 15. Veseli Kalimero (Gorenjski glas, 1985)

3.4.17 Tekmovalna sezona 1985/1986

Člansko ekipo je postopoma prevzemal nečak dosedanjega trenerja Slavko Cuderman. Še pred začetkom sezone, 1. septembra, so organizirali 1. memorialni turnir Jožeta Križnarja. (S. Cuderman, osebna komunikacija, marec 2016)

Člani so nadaljevali z nastopi v 2. republiški ligi, kjer so osvojili končno 2. mesto. Preddvorske barve, v tem obdobju rdeče, so branili: Sušnik, Kožar, brata Krivec, Arnež, Lombar, Krišelj, Egart, Cuderman, Karničar, Rehberger, Bolka, Novak, Žibert in Žizmond.

Presenetljivo so osvojili pokal mladosti za področje Gorenjske, kjer so v finalu s 25:22 premagali tržiški Peko.

Druga, veteranska ekipa je igrala v B občinski ligi.

Mladinci so v republiški ligi-center zasedli končno 3. mesto, Egart pa je bil najboljši strelec lige. (Gorenjski glas, 1986)

Starejši pionirji OŠ Matije Valjavca so zmagali na občinskem prvenstvu občine Kranj, najboljši strelec turnirja sedmih udeleženih šol pa je bil Karničar. Na državnem nivoju pa so se ustavili šele v polfinalu. Ekipo so sestavljali: Povšnar, Klavžar, Gregorc J. in M., Žumer, Borič, Cuderman, Polajnar, Kokalj, Presičnik, Rogelj, Šenk in Perko. (arhiv RZS)

3.4.18 Tekmovalna sezona 1986/1987

Preddvor je nadaljeval z nastopi v 2. republiški ligi. Po jesenskem šestem mestu so stopnjevali formo in sezono zaključili na tretjem mestu. Strelesko je s tretjim mestom in 142 goli zopet izstopal Marjan Arnež. Poleg njega so igrali še Komovec, Mohorič, Kožar, Rehberger, Egart, Božovič, Bolka, Lombar, Krivec, Žibert, Novak, Košir in Zabret.

Druga ekipa-veterani so tekmovali v B občinski ligi.

Mladinci, od letos naprej pod vodstvom igralca prve ekipe Štefana Kožarja, v republiški ligi tako jeseni, kot v končni razvrstitvi dosežejo četrto mesto. (Gorenjski glas, 1987)

3.4.19 Tekmovalna sezona 1987/1988

Prva članska ekipa je dosegla dolgoletni cilj. V dvaindvajsetih tekmah so le dvakrat izgubili in enkrat remizirali, povprečen rezultat celotne sezone je bil kar 26,2:20,2. Drugo republiško ligo so leta 1988 končali na vrhu in se kot prvaki uvrstili v 1. slovensko roketno ligo. Zgodovinski uspeh so dosegli: Arnež, Kožar, Krivec, Egart, Žibert, Bolka, Fajfar, Rehberger,

Tomažič, Mohorič, Božovič, Lombar, Porenta, Gregorc, Cuderman, Kos, Martinčič in Zabret.
(B. Mehle, zasebni arhiv)

Po enoletnem premoru so osvojili Pokal mladosti za področje Gorenjske, kjer so v ponovitvi predlanskega finala Tržičane tokrat premagali v Trziču. (Gorenjski glas, 1988)

Mladinci tekmujejo v državni ligi center. (arhiv RZS)

ne predaja

Preddvor, 10. junija — Ko je predsednik rokometnega kluba Preddvor Alojz Grašič fantom po zadnji tekmi rekel, naj si privoščijo večerjo, so igralci ponudbo odklonili s prošnjo, naj gre ta denar v nakup trenirk. To je (brez komentarja) zadosten dokaz o navezanosti igralcev na klub, rokomet, pa tudi o ne preveč dobrem gmotnem položaju preddvorskega ligaša.

O velikem uspehu nove generacije preddvorskih rokometošev govori trener moške članske in mladinske ekipe Slavko Cuderman, doma iz »rokometne družine«. Njegov stric Jože Cuderman je bil tisti, ki je začel prvi navduševati preddvorske šolarje za rokomet, Slavkova sestra Alenka pa je znana rokometišica, bivša državna reprezentantka v rokometu in nosilka zlate olimpijske kolajne.

● V spomladanskem delu prvenstva je ekipi Preddvora uspel veliki podvig. Zmagali ste 11 tekem zapored in postali prvaki II. lige. Kje je bistvo uspeha ekipe, vprašujemo Slavka Cudermana.

Trener Slavko Cuderman

»Po jesenskem delu smo bili na drugem mestu, za Grosupljem, spomladi pa smo vse tekme zmagali in postali prvaki. Jedro moštva sestavljajo igralci, rojeni leta 1957, ki so bili pionirski prvaki Slovenije leta 1972. Uspešno vključujemo tudi mlajše igralce, tako da je nastala dobra in učinkovita kombinacija mladosti, starosti in izkušenj. Igralci se med seboj razumejo in to je osnova za uspeh. V ekipi, ki se je uvrstila v prvo slovensko ligo, igrajo vratarja David Komovec in Vinko Martinčič, ter igralci Marjan Arnež, Vinko Krivec, Štefan Kožar, Danilo Lombar, Vito Tomažič, Branko Božovič, Rok Egart, Edvard Žibert, Aleš Porenta, Borut Kos, Franci Gregorc, Andrej Cuderman, Sandi Rehberger, Boris Košir in Metod Zabret.«

● Je kakovost ekipe zadostna za prvo ligo? Ne grozi morda usoda takojšnjega izpada, kar je značilno za mnoge novince? Bo preddvorska rokometna trdnjava zdržala?

»Obstane ne bi smel biti vprašljiv. Če boste še naprej veljala resnost in prizadevnost, če bo značilnost moštva še naprej tovarišstvo, če bo sloga na relaciji igralci—trener, potem smo lahko celo prijetno presenečenje lige. Skupaj s Termopolom bomo edini gorenjski zastopniki v tej ligi. Naša ekipa ostaja nespremenjena. Egart gre v vojsko, Sandi Rehberger pa se vrača, verjetno pa bomo dobili še dva igralca iz bližnje okolice.«

● Denar, denar, slišimo tarnati. V Preddvoru ga rokometošem še posebej zmanjkuje in neverjetno je, da klub kljub temu dosega uspehe.

Rokometiši Preddvora, novi člani republiške rokometne lige — Foto: G. Šinik

»Delamo amatersko in tako bomo morali tudi v prihodnje. Tega se zavedamo. Denar imamo le za prevoze, opremo pa fantje kupujejo sami. Večerji smo se odpovedali v prid nakupa trenirk. V Preddvoru ni večje in močnejše tovarne. Potrkali pa bomo na vrata zasebnikov, da bi nam po svojih močeh pomagali. Ker smo prišli v višji rang tekmovanja, računamo na večjo pomoč tudi od ZTKO Kranj.«

● Bo ostal Preddvor še naprej kraj, kjer se rojevajo in vzgajajo dobri rokometiši.

»Imamo zelo perspektivne mladince, rojene 1969 in 1970. To moštvo je bilo že petkrat v republiškem finalu za mladince in kadete. Nekateri od teh igralcev so že vključeni v člansko moštvo, sicer pa naj bi bilo to moštvo čez dve, tri leta jedro preddvorske rokometne ekipe. Za temi mladinci pa je praznina. Naša želja je, da bi pod okriljem Preddvora začeli vzgajati kranjsko pionirsko selekcijo. Tudi strokovnega vodjo bomo našli. Mogoče bi bil to lahko profesor Cuderman, ki je vzgojil že veliko dobrih rokometošev. Sicer pa mislim, da takih navdušencev za rokomet, kakršni smo v Preddvoru, le redkokje najdeš. In s takimi je kot trenerju prijetno delati.«

Slika 16. Preddvorska trdnjava se ne predaja (Gorenjski glas, 1988)

3.4.20. Tekmovalna sezona 1988/1989

V premierni sezoni v najboljši slovenski ligi so Preddvorčani obetavno začeli in v jeseni zasedli dobro 7. mesto. Žal pa so v nadaljevanju popustili, na lestvici padli na deseto mesto, ki pa ni zadoščalo za obstanek v ligi. Med strelci se je najbolj izkazal Čimžar. Igrali so še Gregorc, Kožar, Arnež, Božovič, Tomažič, Lombar, Cuderman, Rehberger, Krivec, Žibert, Karničar, Porenta in Komovec. (arhiv RZS)

Preddvorski veterani so tekmovali v Gorenjski rokometni ligi in postali podprvaki.

Mladinci so nastopili v republiški ligi center, najboljši strelec pa je postal Borut Kos.

Kranjsko občinsko prvenstvo sta tako za mlajše kot tudi za starejše pionirje leta 1989 osvojili ekipi OŠ Matije Valjavca iz Preddvora. Pri mlajših je bil najboljši strelec Cuderman, pri starejših pa Karničar. (Gorenjski glas, 1989)

3.4.21. Tekmovalna sezona 1989/1990

Po lanskem izpadu iz elitne državne lige je Preddvor zopet nastopil v drugi ligi - 1.skupina. S končnim drugim mestom so se na najhitrejši možni način spet plasirali med najboljše. V dvajsetih srečanjih so zgolj dvakrat izgubili. Preddvor so zastopali: Lombar, Čimžar, Šink, Gregorc, Cuderman, Božovič, Tomažič, Vidic, Krivec, Zavrl, Egart, Bolka, Košir, Porenta, Arnež, Martinčič, Meglič in Perko.

Mladinska ekipa je v državni ligi center zasedla povprečno peto mesto. (arhiv RZS)

3.4.22. Tekmovalna sezona 1990/1991

S ponovno uvrstitvijo v prvo državno ligo je Preddvor vstopil v tretje desetletje organiziranega igranja rokometu v vasi pod Storžičem. Sezona je bila najuspešnejša v zgodovini, saj si priborijo vrhunsko 4. mesto. Ob tem velja poudariti, da so imeli daleč najslabše pogoje za trening, saj so le enkrat tedensko trenirali v celotni dvorani na Planini, ostale treninge pa so opravljali v manjših telovadnicah. Klub jim je pokrival le stroške sodnikov in prevozov, vse ostalo pa je šlo iz lastnega žepa. Ta uspeh je dosegla ekipa: David Komovec, Boris Košir, Vinko Martinčič, Vili Zadnikar, Edo Žibert, Iztok Šink, Vito Tomažič, Danilo Lombar, Branko Božovič, Marjan Arnež, Andrej Cuderman, Tomaž Bolka, Franci Gregorc, Bojan Čimžar, Silvo Vidic, Matjaž Meglič, Miran Perko, Gregor Zavrl, Aleš Porenta in Miran Jakšič. Trener ekipe je bil Slavko Cuderman, pomočnik pa Štefan Kožar. (arhiv RZS)

Mladinska ekipa je nadaljevala s kaljenjem v republiški rokometni ligi center, zanimivo pa je, da sta v B gorenjski ligi nastopili kar dve preddvorski ekipi, in sicer Preddvor-Mladi in Preddvor-Veterani. (Gorenjski glas, 1991)

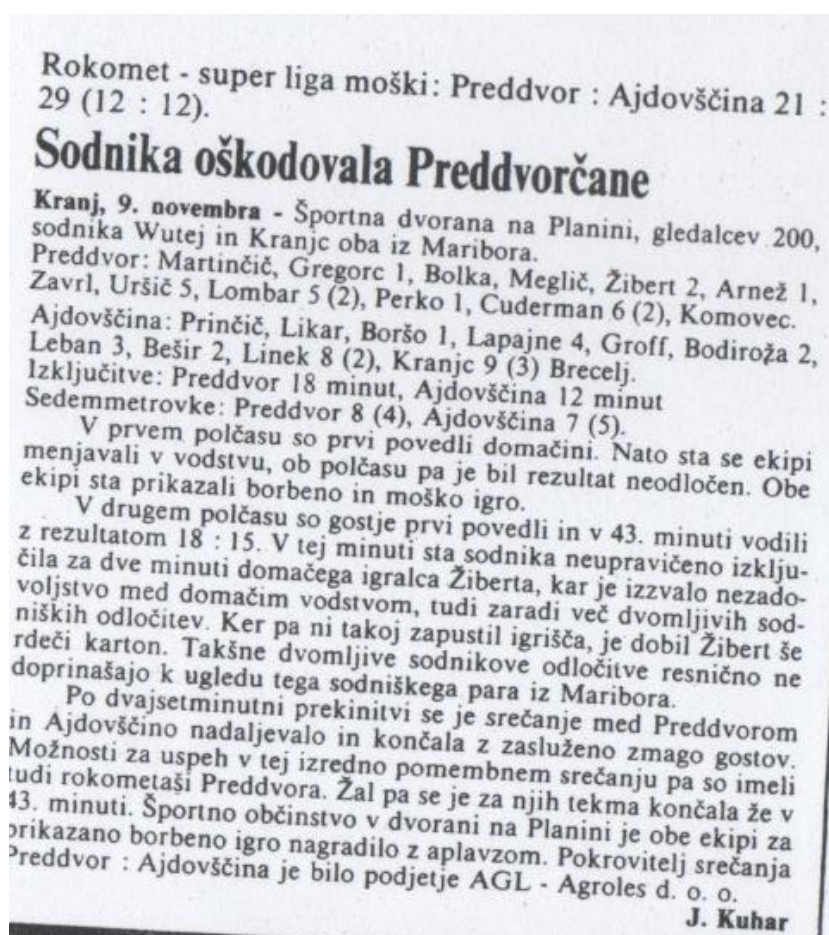
3.4.23 Tekmovalna sezona 1991/1992

Osamosvojitvi Slovenije je sledila tudi reorganizacija rokometnih tekmovalnih sistemov. Ustanovljena je bila Slovenska super rokometna liga, v katero je bil na podlagi lanske izredno uspešne sezone uvrščen tudi Preddvor. Pred pričetkom tekmovanja je trener Slavko Cuderman v ekipo povabil tri najboljše rokometase Gorenjske: Dušana Uršiča iz Kamnika, Gorazda Zormana iz Škofje Loke in Aleša Perka iz Trziča. (S. Cuderman, osebna komunikacija, marec 2016)

Slika 17. Letak RK Preddvor pred sezono 1991/1992 (S. Cuderman, zasebni arhiv)

Pogoji za trening so se nekoliko izboljšali, saj je ekipa trikrat tedensko trenirala v dvorani v Kranju, vmes pa v preddvorski telovadnici. Klub je ob pomoči nekdanjih igralcev Vilija Zadnikarja in Vilija Jakšiča rokometasem prvič kupil copate in trenirke. Pred sezono so opravili tudi priprave v Kranjski Gori. Domače tekme so igrali ob sobotah ob 19.00 v dvorani na Planini, vstopnica je stala 50 tolarjev, sezonska pa 500 tolarjev. Vstop za otroke je bil brezplačen. Med polčasom so potekala nagradna žrebanja vstopnic. Pokrovitelj vsakega srečanja je bil zapisan v časopisu, oglaševali pa so ga tudi na sami tekmi. V jesenskem delu so imeli Preddvorčani mnogo težav s poškodbami, sedemmetrovke so izvajali le 51,2%, kljub vsemu pa so osvojili pet točk, tako da so z optimizmom gledali proti nadaljevanju tekmovanja.

Slika 18. Težave s sodniki (Gorenjski glas, 1992)

Pomladanski del je prinesel tudi generalnega sponzorja, po novem so nastopali pod imenom Preddvor Infotrade. Žal so rezultati ob koncu sezone zadoščali zgolj za 12. mesto, kar pa je pomenilo tudi izpad v nižjo ligo. (S. Cuderman, osebna komunikacija, marec 2016)

V pokalu Slovenije so se uvrstili v četrtfinale, kjer pa so v Trbovljah v močni konkurenci domačega Omnikum Rudarja, ŠRK Velenja in Celja Pivovarne Laško osvojili zadnje mesto. (arhiv RZS)

V gorenjski zimski ligi so nastopile kar tri preddvorske ekipe: Preddvor Beli, Preddvor Modri in Preddvor Veterani. Za najboljšega vratarja je bil v konkurenci desetih ekip izbran Vinko Martinčič. (Gorenjski glas, 1992)

V sezoni 1991/1992 sta nastopili tudi ekipi pionirjev in kadetov. (arhiv RZS)

3.4.24 Tekmovalna sezona 1992/1993

Kljub nekaterim namigovanjem, da se bo elitna slovenska liga razširila na 16 moštev in bo med najboljšimi še vedno nastopal tudi Preddvor, do tega ni prišlo. Prva ekipa Preddvora – Preddvor Infotrade je tako nastopila v drugi slovenski ligi. Poleg njih pa v tretji ligi, v drugi skupini tekmujeta še Preddvor Skala in Preddvor Infotrade II. (L. Grašič, osebna komunikacija, maj 2015)

Presenečenje je prva ekipa doživela že pred sezono, ko so jih na 8. Križnarjevem memorialu premagali igralci Skale.

Preddvor Infotrade je nastopil še v karavanški ligi, kjer so v izenačenem tekmovanju štirih slovenskih in štirih avstrijskih ekip šele v zadnjem krogu z zmago proti Krimu osvojili naslov prvakov. Tekmovali so tudi v slovenskem pokalu. V ekipi so bili: Martinčič, Gregorc, Šink, Žibert, Arnež, Meglič, Vidic, Uršič, Lombar, Markič, Zadnikar, Bolka, Zorman, Perko, Grašič, Karničar, Košir in Cuderman.

V drugi slovenski ligi – zahod so po napetem finalu proti škofjeloškemu Šeširju v pravem gorenjskem rokometnem prazniku pred več kot 500 gledalci osvojili drugo mesto, ki pa ni zadoščalo za uvrstitev v višje tekmovanje. (Gorenjski glas, 1993)

Ekipa Skale je postala prvak tretje lige, vendar se v višje tekmovanje niso uvrstili, saj v njem že nastopa ena ekipa Preddvora. Infotrade II je osvojil 6. mesto v postavi: Bergant, Rebolj, Josifovski, Cuderman, Lebar, Karničar, Egart, Štros, Bolka, Meglič, Perko, Grašič in Lahajnar.

Ekipo Preddvor Skala, ki je postala prvak 3. lige so sestavljali Krivec V., Čimžar, Vidic, Kos, Jakšič, Tičar, Selišnik, Rehberger, Porenta, Zabret, Mehle, Zadnikar, Arnež, Košir in Gregorc. (arhiv RZS)

Kadeti so nastopili v gorenjski ligi in z zmago v zadnjem krogu proti Šeširju postali zmagovalci lige.

Starejši dečki so bili drugi na Gorenjskem. (Gorenjski glas, 1993)

3.4.25. Tekmovalna sezona 1993/1994

SEZONA 1993/1994

Rokometni klub

PREDDVOR

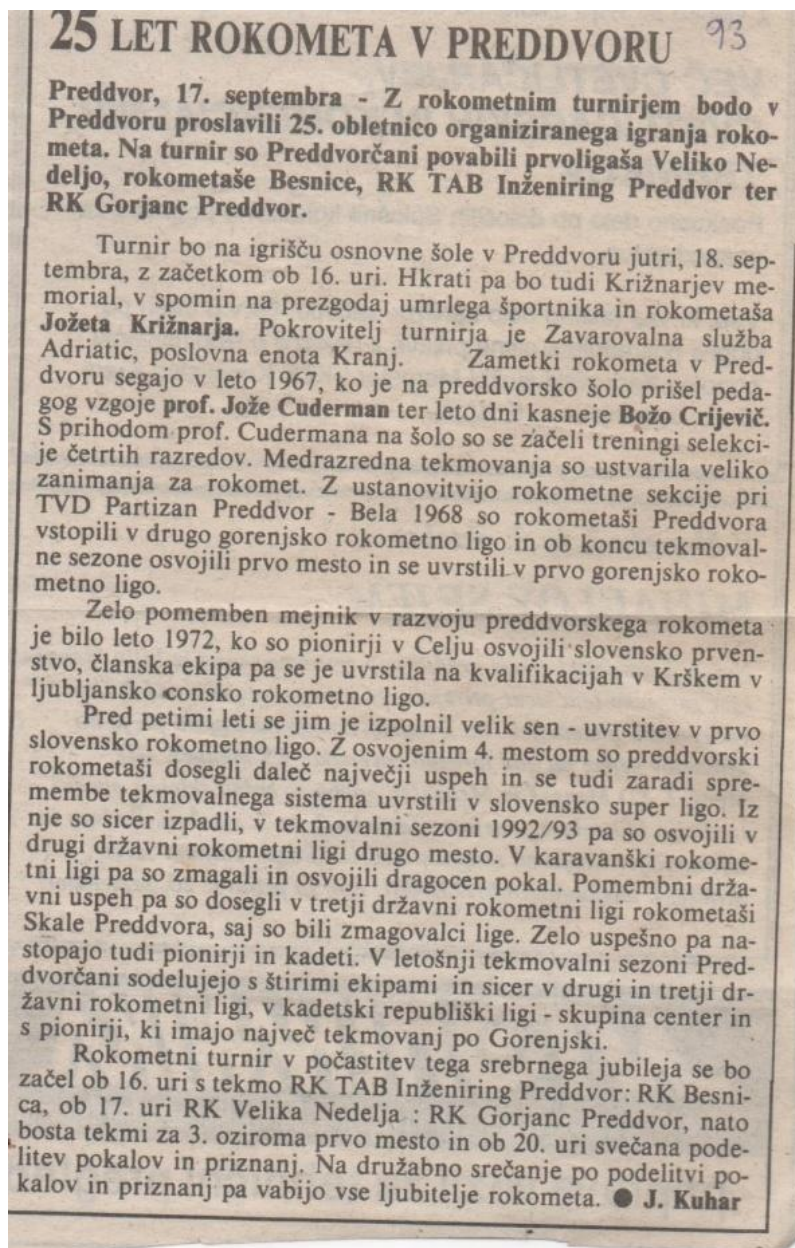

Člani ekipe - RK TAB inženiring PREDDVOR (od leve proti desni)
čepijo: Marjan Arnež, Tomaž Bolka, Edo Žibert, Franci Gregorc, Gorazd Zorman, Borut Grašič, Danilo Lombar
stojijo: predsednik Janez Zeni, Silvo Vidic, Bojan Markič, Matjaž Meglič, Tomo Marolt, Aleš Perko, Vinko Martinčič, trener Slavko Cuderman

**DRUGA DRŽAVNA
ROKOMETNA LIGA**

Slika 19. Letak RK TAB inženiring Preddvor pred sezono 1993/1994 (S. Cuderman, zasebni arhiv)

Prva ekipa se je preimenovala v Preddvor Tab Inženiring in je še vedno nastopala v 2. ligi zahod. V drugi skupini tretje lige je tekmovala ena preddvorska ekipa pod imenom RK Gorjanc. Obe ekipi sta v svoji ligi osvojili naslov podprvakov. Za TAB Inženiring so igrali Uršič, Markič, Perko, Zorman, Marolt, Lebar, Egart, Lombar, Arnež, Žibert, Bolka, Meglič, Kos, Gregorc, Grašič, Cuderman, Vidic in Martinčič. Ekipo Gorjanca pa so zastopali Bitežnik I in B., Cuderman, Egart, Bergant, Lebar, Meglič, Kos, Perko, Grašič, Trobec in oče in sin Vidic, Silvo in Aleš. (arhiv RZS)

Slika 20. Ob 25-letnici rokometu v Preddvoru (Gorenjski glas, 1993)

V pokalu Slovenije so izpadli v osmini finala proti favoriziranemu Kolinska Slovanu. Dobro so nastopili tudi v karavanški ligi.

Kadeti Preddvor Infotrade so tekmovali v državni ligi-center, pionirji pa na turnirjih po Gorenjski. (Gorenjski glas, 1993)

3.4.26. Tekmovalna sezona 1994/1995

Preddvor TAB Inženiring je v 2. slovenski ligi zahod osvojil končno 8. mesto. Po slabem začetku so do tega mesta napredovali predvsem s serijskim zmagovanjem v pomladanskem delu, o čemer je pisal tudi Gorenjski glas.

ROKOMET

ZMAGA PREDDVORČANOV, PORAZ ŠEŠIRJA

Medtem ko v prvi moški rokometni ligi igrajo že drugi del prvenstva, so v prvi ženski in drugi moški ligi to soboto končali jesenski del prvenstva. Kranjčanke so pri dekletih dosegle najslabšo uvrstitev, odkar nastopajo v prvi ligi, pri fantih v drugi ligi je situacija boljša, vendar tudi tu vsem ne gre po načrtih.

Jesenski del druge moške lige se je končal z dvema derbijema. V sosedskem, med Besnico in Preddvorčani so slavili slednji in so se še bolj približali sredini lestvice in mestu, ki ga po kvaliteti tudi želijo doseči. Besnica tudi letos igra po predvidevanjih. Z dobrim dobro in izgublja točke, spremenljivo pa proti neposrednim konkurentom.

ROKOMET

ZMAGA PREDDVORA

Zaradi nastopov naših klubov v evropskih pokalih je bilo tokratno kolo v prvi ženski rokometni ligi okrnjeno. Tudi rokometasice Kranja bodo svoje srečanje odigrale v sredo. V primorskem derbiju so slavile Pirančanke, v celjsko šaleškem derbiju pa so bile boljše Zalcianke, ki še naprej ostajajo v vrhu lestvice. Varovanke trenerja Srečnika pa v srečanju z Olimpijo nimajo možnosti za uspeh.

Pri drugoligaših so tokrat slavili Preddvorčani in Ločani, izgubili pa so samo rokometasice Besnice. Tokrat so po dolgem času spet zmagali Tabovci in po točkah ujeli Besnico. To obeta boljše nadaljevanje Preddvorčanov in uvrstitev med najboljših osem. Zanesljivo zmago so tokrat slavili Šeširjevci, ki še naprej ostajajo v boju za prvo mesto. Besnica je igrala v Sežani in izgubila samo z dvema goloma razlike. Škoda, kajti Besničani le niso tako slabi, manjka jim le nekaj sreče. V derbiju kola so Trebanjci premagali Izolane in še naprej vodijo na lestvici. Za prvo mesto pa po zadnjih izidih kandidirata samo dva, Trebanjci in Ločani. Z prihodnje kolo bo dalo še en odgovor o favorilih, kajti v Izoli se bosta pomerila Delmar in GPG Grosuplje.

Slika 21. Kolaž uspehov preddvorskih rokometošev spomladi 1995 (Gorenjski glas, 1995)

V pokalu Slovenije so izpadli v četrtfinalu proti Trebnjem.

Pod vodstvom Slavka Cudermana so za TAB Inženiring nastopili: Martinčič, Zorman, Kos, Grašič, Vozelj, Žibert, Arnež, Meglič, Lombar, Perko, Cuderman, Bitežnik, Uršič, Bolka in Lebar. Vodja moštva je od letošnje sezone Dušan Rozman, ki je v klub prišel iz golniškega Storžiča. (D. Rozman, osebna komunikacija, julij 2015)

SEZONA 1994/1995

Rokometni klub

Člani ekipe - RK TAB inženiring (od leve proti desni)

stojijo: predsednik Janez Zeni, Dušan Rozman, Aleš Perko, Dušan Uršič, Matjaž Meglič, Edo Žibert, Vinko Martinčič, Silvo Vidic, Jure Rebolj, trener Slavko Cuderman, Glavni sponzor ekipe g. Tomaž Bergant

čepijo: Gorazd Zorman, Primož Bergant, Franci Gregorc, Danilo Lombar, Marjan Arnež, Rok Egart, Borut Grašič, Boštjan Bitežnik

ležita: Aleš Lebar, Jože Cuderman

DRUGA DRŽAVNA ROKOMETNA LIGA

Slika 22. RK TAB inženiring 1994/1995 (D. Rozman, zasebni arhiv)

Zelo dobro je v tretji ligi nastopal Preddvor Gorjanc, saj so končali tik pod vrhom na drugem mestu.

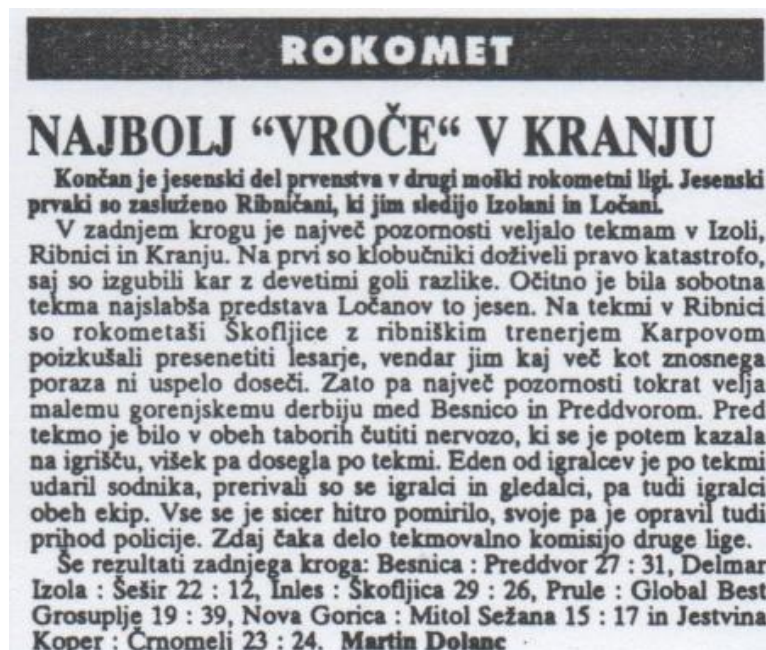
Rokometaši Gorjanca v sezoni 1994/1995: Egart, Vidic, Perko, Jakšič, Trobec, Markun, Bitežnik I in B., Meglič, Zorman, Cuderman, Lebar, Lombar, Arnež, Kos, Vidic, Gregorc, Grašič, Bergant in Kozelj.

Preddvor je nastopal tudi z ekipo kadetov. (arhiv RZS)

3.4.27. Tekmovalna sezona 1995/1996

Prva ekipa je ostala brez glavnega sponzorja in je odtlej spet nastopala pod imenom RK Preddvor. Rezultatsko ekipa s sedmim mestom niso dosegli zastavljenega cilja - uvrstitve v 1.B slovensko ligo, zato je ob koncu sezone po dobrem desetletju vodenja preddvorskih članskih ekip odstopil trener Slavko Cuderman. (Gorenjski glas, 1996)

Da je bila borba za šesto mesto res ostra priča tudi spodnji zapis v Gorenjskem glas.

Slika 23. Gorenjski derbi (Gorenjski glas, 1996)

Preddvor so zastopali: Martinčič, Gregorc, Žibert, Rebolj, Arnež, Meglič, Kos, Cuderman, Lombar, Bitežnik, Grašič, Vozelj in Egart.

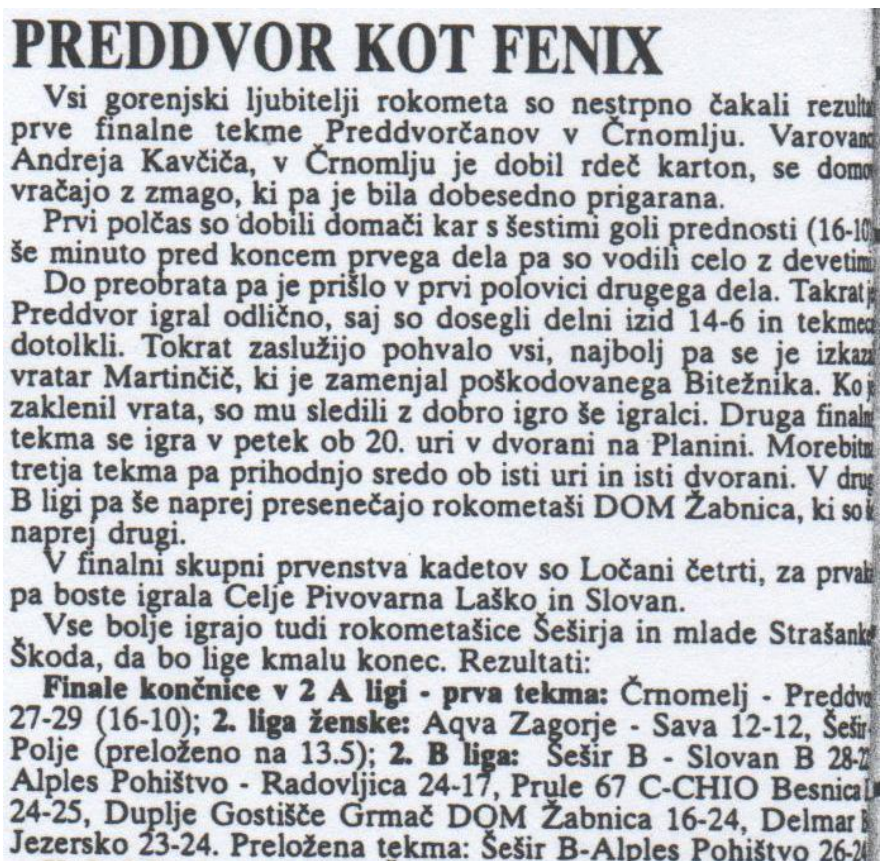
Tudi ekipa RK Gorjanc letos ni bila uspešna, saj so v tretji ligi osvojili zgolj skromno osmo mesto. Del sezone je delo trenerja opravljal Marjan Arnež. Ekipo so sestavljali: Zabret, Meglič, Cuderman, Likozar, Egart, Trobec, Kozelj, Kos, Florjančič, oče in sin Vidic, Bergant, Lebar, Bitežnik in Košir. (arhiv RZS)

Iz igralskih sta se v sodniške vrste podala Borut Kos in Borut Grašič.

V ligaških tekmovanjih so svoje znanje preizkušali starejši dečki in kadeti. (L. Grašič, zasebni arhiv)

3.4.28. Tekmovalna sezona 1996/1997

Sezono je Preddvor začel pod vodstvom novega trenerja Igorja Stupniška. Domače tekme so igrali v dvorani na Zlatem polju. Ekipe je osvojila naslov jesenskih prvakov, zatem jih je prevzel nov trener. Po neuspehih v začetku drugega dela so prekinili s trenerjem Andrejem Juratovcem. Tekmo proti Mokrcu iz Iga so vodili nekdanji igralci Preddvora Arnež, Vidic in Lombard. Nato je ekipo prevzel Andrej Kavčič. Sledilo je odlično nadaljevanje in uvrstitev v končnico najboljših štirih ekip. V finalu so se srečali s Črnomljem, ki so ga na gostujoči tekmi kljub vmesnemu vodstvu že z devetimi zadeti razlike, na koncu premagali z rezultatom 27:29. Na povratni tekmi je bila slika obrnjena saj so po zaostanku 13 : 17 napravili preobrat ter zmagali 27:20 in se zaslužno uvrstili v 1.B ligo.

Slika 24. Članek o prvi finalni tekmi (Gorenjski glas, 1997)

PREDDVORU JE USPELO

Rokometašem Preddvora se je uspelo uvrstiti v 1. B ligo. V drugi finalni tekmi končnice so še drugič premagali Črnomelj, tokrat s 27-20. Tako so se po enoletni odsotnosti spet vrnili tja, kjer so že bili, v prvo B ligo.

Rezultat govori o lahkem delu Preddvorčanov, vendar ni bilo tako. Prvi del so dobili Preddvorčani z dvema goloma prednosti (11-9), vendar so nadaljevali slabo, saj so gostje povedli 13-17, potem pa povsem obstali. Od 45. minute dalje so varovanci trenerja Kavčiča dosegli v desetih minutah delni izid 12-1 in zmagovalec je bil znan. Preddvor je tako napredoval zaslužno, saj je bil najboljši v drugi A ligi. Čestitke igralcem za uspeh, zahvala pa gre tudi Lojzetu Grašiču, Bojanu Mehletu, Janezu Martinčiču, Dušanu Rozmanu in ostalim, ki so živeli in delali za in z ekipo. Brez teh ljudi enostavno ne bi bilo preddvorskega rokometu. Na skromni, a prijetni proslavi uspeha je igralcem in vodstvu čestital tudi preddvorski župan Miran Zadnikar in obljubil tudi vso pomoč občine pri nadaljnjem delu, saj so prav rokometasi tisti, ki bodo od jeseni najpogostejši vzrok pri omembi imena Preddvor. Čestitke tudi trenerju Andreju Kavčiču, ki je v kratkem času svoje delo opravil odlično.

Druga tekma finale končnice: Preddvor - Črnomelj 27-20 (11-9)
- v prv B ligo napreduje Preddvor **2. B liga - 20 krog: Jezersko - Duplje Gostišče Grmač 31-23, DOM Žabnica - Prule 67 C 24-26, CHIO Besnica B-Hrvatini 26-12, Radovljica - Šešir B 28-28. 2. liga ženske: Sava : Šešir 23-20 Kadeti - finalna skupina: Lisca - Šešir 20-16. Državni prvak je Slovan, drugi so Celjani, tretja Lisca in četrti Šešir. Kadeti - center, 9. krog: Preddvor A-CHIO Besnica 30-17, Sava - Alples Pohišstvo 22-19, DOM Žabnica - Preddvor B 15-22. M. Dolanc, foto: Ti Doki**

Slika 25. Članek o povratni finalni tekmi in uvrstitvi v 1.B ligo (Gorenjski glas, 1997)

Prvaki 2.A lige v sezoni 1996/1997 so postali Bitežnik, Perko, Meglič, Zorman, Rebolj, Martinčič, Kos, Gregorc, Vozelj, Grašič, Bergant, Trobec, Zabret, Likozar in Kozelj.

V pokalnem tekmovanju so izpadli proti Ormožu.

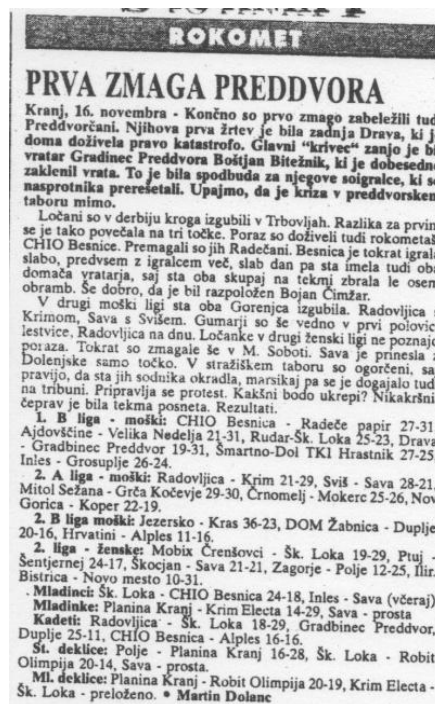
Kadeti so nastopali kar z dvema ekipama. (arhiv RZS)

3.4.29. Tekmovalna sezona 1997/1998

V septembru je takratni predsednik RK Preddvor podpisal sponzorsko pogodbo s Splošnim gradbenim podjetjem Gradbinec Kranj, tako je ekipa nastopala pod imenom RK Gradbinec Preddvor. Želja sponzorja je bila, da Gorenjska (Preddvor) v nekaj letih dobi A ligaša ter nastopi v novi domači športni dvorani v Preddvoru.

Poleg nekaterih drugih okrepitev sta za Preddvor zaigrala tudi tržiška mladince, Peter Pucelj in David Špiler, oba kasnejša slovenska članska reprezentanta z bogato kariero v najboljših evropskih ligah.

Že uvodna tekma v premierni sezoni v 1. B ligi je poskrbela za gorenjski derbi med Preddvorčani in Škofjo Loko, ki se je končal z neodločenim izidom. Po slabšem nadaljevanju je v sredini novembra prišla tudi prva zmaga.

Slika 26. Prva zmaga Preddvora v 1.B ligi (Gorenjski glas, 1997)

Gradbinec Preddvor je nastopil tudi na turnirju ob 35. obletnici rokometa v Besnici in ga v dobri konkurenci po zmagi v finalu proti domači CHIO Besnici tudi osvojil.

Prvo sezono v 1.B ligi je Preddvor zaključil na 7. mestu v postavi: Martinčič, Gregorc, Mandič, Likozar, Zorman, Špur, Kos, Rebolj, Bitežnik, Špiler, Lebar, Kozelj, Cuderman, Pucelj. Trener moštva je bil Andrej Kavčič, vodja Dušan Rozman, predstavnik pa Danilo Lombar. (arhiv RZS)

Slika 27. Članska ekipa 1997/1998 (D. Rozman, zasebni arhiv)

Kadetska ekipa je osvojila izvrstno tretje mesto v Sloveniji.

3.4.30. Tekmovalna sezona 1998/1999

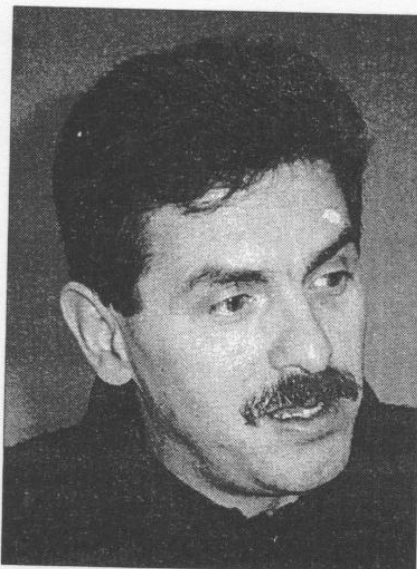
Članska ekipa Preddvora je z nastopi nadaljevala v 1. B ligi. Kljub finančni krizi kluba so se igralci dostojno borili do zadnjega kroga, kjer so bili tudi nagrajeni s srečnim razpletom drugih tekem in dosegli končno 10. mesto, ki je zadoščalo za obstanek v ligi. Prvo moštvo Preddvora so zastopali Komovec, Gregorc, Kozelj, Meglič, Likožar, Krt, Kos, Rebolj, Lešnjak, Bitežnik, Trobec, Žibert, Jovandič in Zorman. Strokovni kader so sestavljali trener Lombar, pomočnik trenerja Martinčič, vodja moštva Rozman, predstavnika Arnež in Mehle ter fizioterapevtka Kocjančič. (arhiv RZS)

Rokometni klub Preddvor

Preddvor je zaslovel tudi po zaslugi rokometa

Rokometni šport v Preddvoru se je znašel v krizi, saj zmanjkuje denarja: sponzorska pogodba je potekla, občina v skladu s svojimi zmožnostmi klubu namenja kako desetino potrebnega denarja.

“Rokometni šport ima v Preddvoru tradicijo, tu ga štejejo za nosilni steber, z njim smo ime našega kraja popularizirali daleč naokrog. Mlade, ki se z njim ukvarjajo, pa z žogo lahko odtegnemo cesti in drugim škodljivim vplivom,” meni predsednik Rokometnega kluba Preddvor **Bojan Mehle**. “V klubu delam od njegove ustanovitve in še nekaj takih nas je v tem športu. Naša velika želja je, da bi končno prišli do v e č n a m e n s k e športne dvorane, da bi naši nasledniki

lahko igrali v boljših pogojih. Sedaj moramo s treningi gostovati v športni dvorani na Planini, kar stane, rezervirajo pa nam tudi povsem neprimerne ure, saj imajo naši rokometaši treninge celo ob 23. uri, ko je pač telovadnica prosta. Zaradi takšnih razmer (pomanjkanje denarja in slabe možnosti treninga) smo že hoteli prepustiti mesto v prvi državni ligi drugemu klubu. Le igranje v ligi nas tedensko stane okoli sto tisočakov, od občine pa letno dobimo 600 tisočakov, kar je le desetina

za naš šport potrebnega denarja. Treba je vedeti, da v najbolj popularnih športih popolnega amaterizma ni več, dobre igralce je treba tudi plačati, če jih želiš obdržati.“

Mladim, ki se ukvarjajo z roketom, bi torej radi boljšo prihodnost, kot jo ima klub sedaj. Baza za dobre igralce rokometa pa ni samo domača, preddvorska šola, temveč za klub vzgajajo podmladek tudi v osnovnih šolah Naklo, Cerklje in France Prešeren v Kranju.

Slika 28. Stanje v klubu (Preddvorska cajna, 1998)

Ponovno so odlično preddvorski klub predstavljali kadeti, saj so osvojili tretje mesto v državi.

Starejši dečki so nastopili v 1. skupini. (arhiv RZS)

3.4.31. Tekmovalna sezona 1999/2000

Po poteku sponzorske pogodbe so rokometiši spet nastopili pod imenom RK Preddvor. Še naprej so jih obremenjevale finančne težave in neugodni termini za trening v dvorani v Kranju. Trener ekipe je bil Stane Vrbinc, primanjkljaj igralcev, ki so odšli za boljšimi pogoji pa so zapolnili z Dolinarjem, Okornom in Duićem iz Škofje Loke, Ogrisom in Markičem iz Save, iz kadetske ekipe Tržiča pa sta se vrnila Špiler in Pucelj. Cilj je bil obstanek v tem nivoju tekmovanja in uspešen finančen zaključek sezone. Poleg že naštetih so tekmovali še Komovec, Gregorc, Meglič G., Likozar, Rebolj, Pavc, Martinčič, Trobec, Meglič M., Brolih, Nikočević in Grašič. Pomočnik trenerja je bil Lombar Danilo, vodja moštva Rozman Dušan, predstavnik pa Janez Brolih. (arhiv RZS)

Slika 29. Članska ekipa s kasnejšima reprezentantoma Slovenije Davidom Špilerjem (številka 7) in Petrom Puceljem (številka 4) (D. Rozman, zasebni arhiv)

Rokometni klub Preddvor

Najboljši odhajajo

V preddvorskem rokometnem klubu zadnje leto nimajo povedati nič spodbudnega. Iz ekipe odhajajo najboljši tja, kjer so pogoji boljši, zadnjo sezono so izpadla celo sredstva generalnega pokrovitelja.

Denar pogojuje način dela, pravi **Bojan Mehle**, zato več kot obstoj v prvi B državni rokometni ligi ne morejo pričakovati. Člani torej tekmujejo v tej ligi, kadeti pa so bili letos v finalu državnega prvenstva, kjer so ponovili lanski uspeh, tretje mesto.

V Preddvoru ima rokomet tradicijo. Veterani so denimo septembra letos spet pripravili tradicionalni (15.) Križnarjev memorial, kjer so zmagali pred tržiškimi veterani, sicer državnimi prvaki, in člansko ekipo z Jezerskega. Prihodnje leto, ko bo 30-letnica preddvorskega rokometna, bi radi slavili s kakimi spodbudnimi rezultati. A vse kaže, da se bodo slabi časi še nadaljevali. Tudi pričakovanja o zgraditvi nove športne dvorane pri osnovni šoli so pomaknjena v negotovo prihodnost, zato ob jubileju tudi po tej plati ne morejo računati na kaj boljše pogoje za delo rokometnega kluba.

Slika 30. Slabi pogoji RK Preddvor (Preddvorska cajna, 2000)

Kljub težavam je Preddvor ob koncu sezone zasedel 8. mesto, ki je zadostovalo za obstanek v ligi.

Posebno zgodbo te sezone pa sta zagotovo spisala derbija med Preddvorčani in ekipo CHIO Besnice, saj obe ekipi trenirata v isti dvorani, številni igralci so igrali v obeh ekipah in se med seboj dobro poznajo. Vsi ti dejavniki so obakrat privabili mnogo gledalcev, ki so videli napet boj in veselje ter večji izplen Preddvora, o čemer je pisal tudi Gorenjski Glas.

Slika 31. Članka o derbijih med Preddvorom in CHIO Besnico (Gorenjski glas, 1999 in 2000)

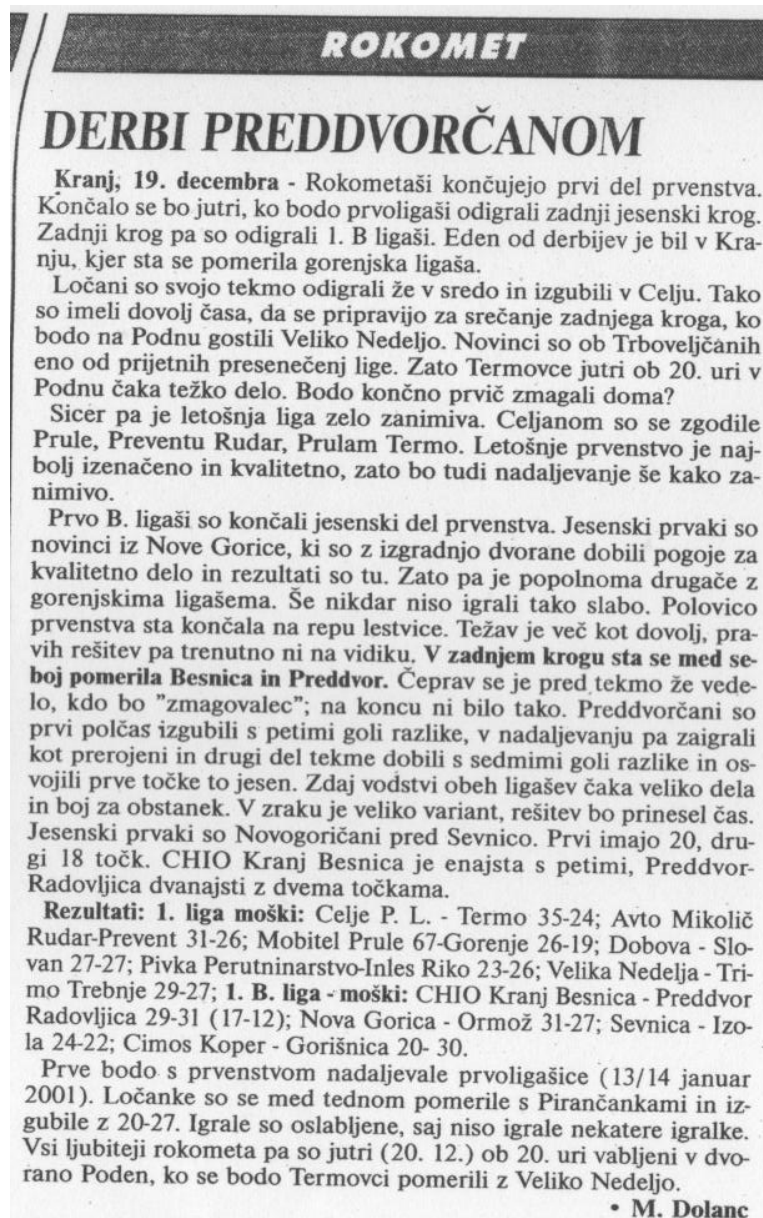
Preddvor je nastopil tudi z ekipo kadetov, ki pa vidnejših uvrstitev ni dosegla.

Rokometni funkcionar Lojze Grašič je prejel srebrno plaketo Rokometne zveze Slovenije. (Gorenjski glas, 2000)

3.4.32. Tekmovalna sezona 2000/2001

V sezono je Preddvor vstopil združen z ekipo Radovljice. Prva ekipa pod imenom Preddvor-Radovljica je nastopala v 1.B državni rokometni ligi, druga ekipa, to je Radovljica-Preddvor pa v drugi ligi-zahod.

Jesenski del sezone za prvo ekipo ni bil uspešen, saj so bili do kroga pred koncem še brez osvojene točke. V zadnjem krogu pa jih je čakal derbi z ekipo CHIO Besnice, ki pa so ga nepričakovano dobili.

Slika 32. Zadnja uradna tekma članske ekipe RK Preddvor (Gorenjski glas, 2000)

Žal pa se je po novem letu zgodilo tisto, kar se je potihoma slutilo že prej. Preddvor ostane brez članske ekipe, oziroma se z Besnico združijo pod imenom CHIO Kranj. Združena ekipa v začetku precej obeta, za naslednjo sezono napovedujejo celo boj za vrh 1.b lige. Žal pa se sezona 2000/2001 ne izide po pričakovanjih, saj nesrečno izpadejo. (L. Grašič, osebna komunikacija, maj 2015)

3.4.33. Konec članskega rokometna v Preddvoru in postopen zaton od leta 2001 naprej

Kdo ve, kaj bi se zgodilo z ekipo, če bi v pomladanski del prinesli še dve točki iz gorenjskega derbija, ki bi jim zagotovili obstanek?

Na to vprašanje žal odgovora ne ve nihče, dejstvo pa je da je bila to zaenkrat zadnja sezona Preddvora v moški članski konkurenci. Ker v letu 2015 Preddvor še vedno nima svoje športne dvorane, počasi pa je usihal tudi razvoj mladih igralce, je velika verjetnost da bo pri tem tudi ostalo.

V prvih letih tretjega tisočletja sicer še deluje mladinska rokometna šola. Zadnja ekipa pod imenom RK Preddvor je v tekmovanjih pod okriljem RZS v kategoriji starejših dečkov B nastopila v sezoni 2006/2007. (arhiv RZS)

Trenutno v Preddvoru v sodelovanju z rokometnim klubom iz Cerklj deluje šola mini rokometna pod mojim vodstvom, ki jo obiskuje med 15 in 20 dečkov in deklic, starih med 7 in 10 let. Nekaj fantov iz Preddvora pa tekmuje tudi v kategorijah mlajših in starejših dečkov pri RK Cerklje.

3.5. ŽENSKI ROKOMET

Če je bil rokomet v Preddvoru na začetku predvsem moška domena, pa je priljubljenost tega športa že kmalu tako narasla, da so se zanj zagrele tudi ženske. Center vsega dogajanja je bila zagotovo osnovna šola z majhno telovadnico, zunanjim igriščem in zagnanima športnima pedagogoma Jožetom Cudermanom in Božom Crijevičem. Slednji je v uvodnih letih še igral tudi pri moški ekipi, neizmeren delež k razvoju preddvorskega rokometna pa je prispeval kot trener ženske ekipe, na mestu katerega je vztrajal od začetka pa do konca, skupaj skoraj dvajset let.

3.5.1 Tekmovalna sezona 1970/1971

Ženska ekipa Preddvora sicer še ni nastopila v ligaškem tekmovanju, se je pa ob koncu sezone udeležila področnega tekmovanja Gorenjske za jugoslovanski rokometni pokal. V konkurenci štirih ekip so po presenetljivi zmagi s 14:5 v finalu proti kranjski Savi postale pokalne zmagovalke.

V občinski pionirski rokometni ligi so zelo uspešno nastopile igralke OŠ Matije Valjavca Preddvor, saj so osvojile drugo mesto z enakim številom točk, a slabšo gol razliko kot zmagovalke iz Predoselj. (Gorenjski glas, 1971)

3.5.2. Tekmovalna sezona 1971/1972

Preddvorčanke prvič nastopijo v ligaškem tekmovanju, in sicer v Ljubljanski conski rokometni ligi (LCRL). Kljub solidnem nastopanju po koncu sezone prenehajo z igranjem.

Pionirke so v občinski pionirski rokometni ligi zasedle odlično drugo mesto. (B. Mehle, zasebni arhiv)

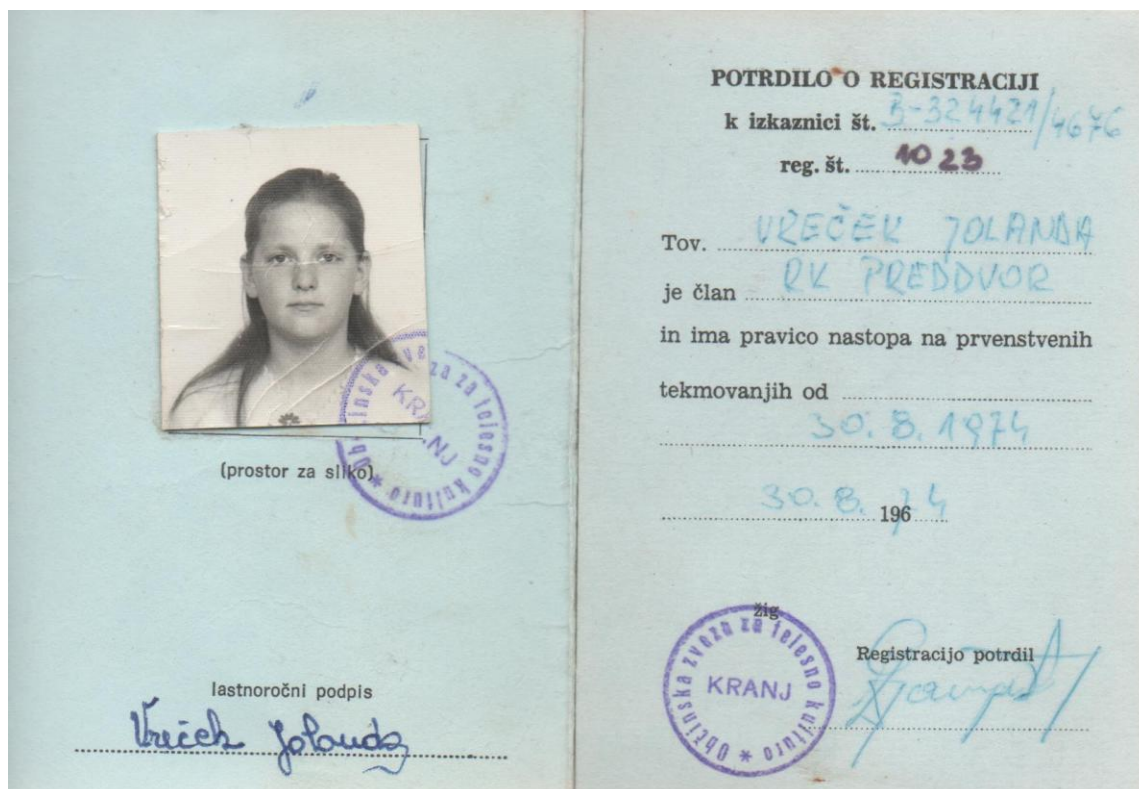
3.5.3. Obdobje mirovanja med letoma 1972 in 1974

Trenira in tekmuje zgolj pionirska ekipa, članska ekipa ne obstaja. (V. Aljančič, osebna komunikacija, september 2015)

Slika 33. Pionirke OŠ Matije Valjavca Preddvor leta 1973 v Železnikih (J. Lenič, zasebni arhiv)

3.5.4. Tekmovalna sezona 1974/1975

Slika 34. Članska izkaznica (J. Lenič, zasebni arhiv)

Ustanovila se je nova ženska ekipa, ki prične z nastopi v medobčinski rokometni ligi. Prepričljivo so najboljše, s čimer se uvrstijo v LCRL-ljubljansko consko rokometno ligo.

Medobčinska rokometna liga – ženske

Gorenjska predstavnika v tej ligi si razporejeta skrajni mesti na lestvici lige po končanem 13. kolu spomladanskega prvenstva. Medtem ko se ekipa SAVA B drži konca lestvice, se prvega mesta in s tem tudi jesenskega vstopa v ljubljansko consko rokometno ligo zanesljivo lasti ekipa PREDDVORA:

PREDDVOR	9	7	1	1	256:124	15
ŠENTVID	9	6	0	3	118: 82	12
MOKERC	9	6	0	3	121: 93	12
ŠKOFLJICA	8	5	1	2	154:111	11
SLOVAN B	8	2	1	5	60:102	5
USNJAR B	9	1	1	7	63:217	3
SAVA B (-1)	8	1	0	7	96:139	1

S. N.

Slika 35. Uspešna sezona Preddvorčank (Gorenjski glas, 1974)

Pionirska ekipa je v zimski rokometni ligi Gorenjske osvojila naslov prvakinj. Uspeh so ponovile tudi na poletnem prvenstvu, kjer so se jim na prvem mestu pridružili še preddvorski pionirji. (Gorenjski glas, 1974)

3.5.5. Tekmovalna sezona 1975/1976

Jesenski del LCRL je Preddvoru več kot uspel, saj so dosegle nekaj visokih zmag, o čemer je pisal tudi Gorenjski Glas.

Visoka zmaga Preddvorčank

V drugem kolu so slavile visoko, toda povsem zaslužno zmago mlade rokometnišice Preddvora, ki so na domačem igrišču katastrofalno odpravile ekipo Šentvida. Olimpija B pa je odpravila brez težav žensko vrsto Alples B in tako zadržala prvo mesto na lestvici. V tretjem kolu pa bo zelo pomembno srečanje v Šk. Loki med Šeširjem in Savo B.

Rezultati:
 Olimpija B : Alples B 25:26 (13:8)
 Mokerc : Slovan B 18:12 (8:7) Preddvor : Šentvid 26:10 (11:3) Škofljica : Tržič 16:19 (7:9) ETA : Šešir (preloženo)

Vrstni red:
 Olimpija B, Preddvor po 4 točke, Šešir, Tržič, Šentvid in Slovan B po 2 točki itd.

V tretjem kolu se bodo srečali:
 Slovan B : Olimpija B, Križe : Mokerc, Šentvid : Škofljica, Šešir : Sava B, Alples B : ETA, Preddvor prost.

J. Kuhar

Preddvorčanke za razred boljše nasprotnice

V 9. kolu ljubljanske conske rokometne lige so rokometnišice Preddvora katastrofalno premagale ekipo po Škofljice. V izredno lepi in dinamični tekmi so popolnoma nadigrale vrstnice iz Škofljice in bodo prihodnje leto igrale tudi uspešno v republiški ligi. Tržičanke so slavile zmago v gosteh nad ekipo Alples B. Kranjčanke pa so izgubile srečanje z Mokercem kljub izgledom o prvem polčasu na neodločen rezultat. Tekma Šešir : Šentvid pa je preložena in bo odigrana med tednom.

Rezultati: Preddvor : Škofljica 44:17 (24:10), Sava B : Mokerc 10:1 (7:7), Alples B : Tržič 12:16 (3:7) ETA : Slovan B 19:7 (9:1), Šešir : Šentvid preložena tekma.

Lestvica:

ETA	8	8	0	0	144	81	1
Preddvor	8	7	0	1	168	81	1
Tržič	8	6	0	2	124	105	1
Olimpija B	7	5	0	2	120	97	1
Šešir	8	5	0	3	111	99	1
Šentvid	7	3	1	3	87	88	
Mokerc	8	3	1	4	103	113	
Alples B	9	3	0	6	143	147	
Škofljica	8	2	0	6	103	146	
Slovan B	8	1	0	7	75	132	
Sava B	8	0	0	8	73	161	

Visoka zmaga Preddvorčank

V sedmem kolu ljubljanske conske rokometne lige so mlade rokometnišice Preddvora zabeležile katastrofalno zmago v Kranju nad ekipo Sava B. Igralke Šeširja so brez težav odpravile ekipo Slovana B, Alples B pa je zabeležil pomembno zmago v srečanju z ekipo Mokerc.

Rezultati: Alples B : Mokerc 17:10 (11:3), Sava B : Preddvor 9:33 (4:16), Šešir : Slovan B 11:6 (7:0), Šentvid : Olimpija B 10:14 (4:8), ETA : Škofljica 10:0 b. b.

Lestvica:

ETA	6	6	0	0	113	63	12
Preddvor	6	5	0	1	124	64	10
Olimpija B	7	5	0	2	120	97	10
Tržič	6	5	0	1	92	73	10
Šešir	7	4	0	3	91	83	8

Slika 36. Kolaž o uspešnih igrah Preddvorčank v LCRL v jesenskem delu prvenstva (Gorenjski glas, 1975)

Drugi del prvenstva so nadaljevale v podobnem ritmu in že kolo pred koncem osvojile naslov prvakinj, kar jim je prineslo uvrstitev v kvalifikacije za vstop v republiško ligo.

Preddvorčanke prvakinje

V 21. kolu so rokometašice Preddvora spet slavile visoko zmago. Kolo pred koncem prvenstva so že teoretično in praktično osvojile prvo mesto in se bodo na kvalifikacijah potegovale za vstop v republiško ligo. ETA tekmuje izven konkurence.

Rezultati: Sava B : Slovan B 10:14 (3:7), Jelovica : Kamnik B 16:9 (9:7), Preddvor : Mokerc 35:11 (16:6), ETA : Tržič 17:12 (10:7), Alpes B : Šentvid 19:15 (10:6).

Vrstni red: 1. ETA 38, 2. Preddvor 34, 3. Olimpija B 30, 4. Tržič 29, 5. Šentvid 24, 6. Mokerc 19, 7. Jelovica 18, 8. Alpes B 16, 9. Slovan B 12, 10. Kamnik B 4, 11. Škofljica 3, 12. Sava B 1.

J. Kuhar

Slika 37. Preddvorčanke prvakinje ljubljanske conske rokometne lige (Gorenjski glas, 1976)

Preddvorčanke uspele na kvalifikacijah

Rokometašice Preddvora so uspele na kvalifikacijah uvrstiti se v republiško ligo, kar predstavlja za tako mlad športni kolektiv Boža Crijeviča izreden uspeh. V tem prvenstvu so izgubile le eno srečanje in še to doma z ekipo Tržiča. Tudi med dekleti je najboljša strelka iz Preddvora in sicer Markunova. Lep uspeh so osvojile igralko Tržiča z osvojitvijo tretjega mesta in samo s štirimi izgubljenimi srečanji. Solidno pa sta se uvrstili vrsti Jelovice na peto ter Alpes B na sedmo mesto. Rokometašice Sava B pa so dobile edini točki brez boja proti ekipi Škofljice, ki je izstopila iz lige v začetku spomladanskega dela prvenstva.

Fair play:

8 minut	Preddvor
10 minut	Sava B, Šentvid, Slovan B
16 minut	Olimpija B
18 minut	Jelovica
21 minut	Tržič
23 minut	Alpes B
26 minut	Mokerc
36 minut	ETA

J. Kuhar

Popravek

V torek, 6. julija, smo na športni strani objavili podpis k sliki o pripravi na državno mladinsko prvenstvo v motokrosu, ki bo potekalo na stezi ob cesti Lesce-Bled. Zapisali smo tudi, da je bil 1972. leta mladinski državni prvak v motokrosu Janez Fajfar. Opravičujemo se, ker je bil mladinski državni prvak to leto Andrej Pivk.

Najboljših deset strelk lige:

1. Markun (Preddvor)	123 golov
2. Bolha (Mokerc)	105 golov
3. Konec (Preddvor)	101 golov
4. Dolenc (Tržič)	97 golov
5. Kacin (Olimpija)	96 golov
6. Benedik (Alpes)	96 golov
7. Hadalin (ETA)	84 golov
8. Dečman (Olimpija)	83 golov
9. Uršič (Preddvor)	80 golov
10. Cuderman (Preddvor)	80 golov

Slika 38. Uvrstitev v republiško rokometno ligo (Gorenjski glas, 1976)

Uspele so na kvalifikacijah in se zasluženo uvrstile v republiško ligo.

Rokometašice iz Preddvora so v letošnji sezoni dosegle dva velika uspeha. Postale so prvakinje ljubljanske cone rokometne lige – sever in republiške pionirske prvakinje. – Foto: J. Kuhar

Slika 39. Dva velika uspeha rokometošic Preddvora (Gorenjski glas, 1976)

Velik uspeh so dosegle tudi pionirke saj so osvojile slovenski pionirski naslov.

**Pred-
dvorčanke
prvakinje
SRS**

Ljubljana – Mladim rokometošicam Preddvora – Vreček, Cuderman, Brolih, Balantič, Vraničar, Nečimer, Likozar, Šavs, Vesel in Rauter – je uspel veliki met. Na republiškem sklepnem delu tekmovanja za slovenski pionirski naslov so v našem glavnem mestu premagale vse svoje nasprotnice. To je še ena potrditev več, da na osnovni šoli Matije Valjavca v Preddvoru načrtno vzgajajo mladi rokometni kader.

Ízidi – predtekmovanje: Preddvor : Dobravlje 10:6 (4:3), Lisca : Preddvor 10:14 (6:9), finale: Preddvor : Velenje 12:2 (6:2).

Vrstni red: 1. Preddvor, 2. Velenje, 3. Olimpija, 4. Dobravlje, 5. Kočevje, 6. Lisca.

-dh

Slika 40. Pionirske republiške prvakinje (Gorenjski glas, 1976)

Slika 41. Ekipa pionirk Preddvora. Stojijo z leve Majda Brolih, Jožica Križnar, Alenka Cuderman, Jolanda Vreček, Mojca Kolman. Čepijo z leve Anka Balantič, Joca Tomc, Olga Likozar, Aljana Jocif in Jana Ekar. (M. Prestor, zasebni arhiv)

3.5.6 Tekmovalna sezona 1976/1977

Novo sezono so odprle z nastopi v jugoslovanskem pokalu za področje Gorenjske. Uvrstile so se v finale, kjer so s hitro in borbena igro visoko z 21:9 premagale igralke Jelovice in osvojile pokal.

Z uspešnimi nastopi v SRL (slovenski rokometni ligi) so bile prijetno presenečenje jesenskega dela, saj so osvojile 5. mesto z majhnim zaostankom do tretjega. Šesto mesto med strelkami je z 48 goli zasedla Alenka Cuderman, sedmo pa Veronika Markun z dvema zadetkoma manj.ž

Dobre igre so prenesle tudi v drugi del sezone in rezultatsko še napredovale do končnega tretjega mesta, kar je za novinke v slovenski rokometni ligi zelo lep rezultat. Za Preddvor so nastopile Vreček, Konc, Tomc, Markun, Cuderman, Vesel, Likozar, Rezman, Brolih, Balantič, Krišelj, Šavs in Karničar. (Gorenjski glas, 1977)

Božo Crijevič: Cilj druga liga

PREDDVOR – Končalo se je republiško prvenstvo v ženski rokometni ligi, kjer je velik uspeh poleg Krke dosegla tudi mlada ekipa Preddvora z uvrstitvijo na odlično tretje mesto. Ekipo je skozi prvenstvo uspešno vodil trener Božo Crijevič.

Kako ocenjujete nastop v ženski republiški rokometni ligi?

»Z doseženim uspehom smo več kot zadovoljni, saj smo v glavnem računali, da ostanemo v ligi. Doseženo tretje mesto je rezultat trdega in sistematičnega dela. Po osvojitvi naslova republiških pionirskih prvakinj lansko leto, ko so igralke še nastopale v LCRL, je tretje mesto dosedaj največji uspeh ženske vrste Preddvora. Pretekli teden pa so naše igralke sodelovale tudi na mladinskem festivalu »Bratstvo in edinstvo« v Nišu in zasedle tretje mesto v izredno močni konkurenci.

Kako ste se pripravljali za nastope in ali je bilo dosti težav?

»Posebnih priprav nismo imeli, ker je bilo premalo finančnih sredstev. Za vse telesno vzgojno društvo »Partizan« Preddvor smo dobili šest starih milijonov. Društvo pa ima tri nogometne ekipe, po dve ženski in dve moški rokometni vrsti ter kegljaško in šahovsko sekcijo. Kljub temu so dekleta redno trikrat tedensko prihajala na treninge, zato tudi uspehi niso izostali. Tudi v letošnjem letu financiranje še vedno ni urejeno, tekmuje pa se že po novem tekmovalnem sistemu.«

Kakšni so po vašem mnenju novi tekmovalni sistemi?

»V novih tekmovalnih sistemih ne vidim veliko dobrega, posebno za kolektivne športe ne. Za posameznike je to dosti v redu, kjer se rezultati laže izmerijo in tekmovalci ni čustveno vezan na klub in mu je važen le osebni dosežek. Pri kolektivnih športih nastanejo že pri prvem treningu določene težave, šola v dopoldanskem in popoldanskem času, dvoizmensko delo, slabe avtobusne zveze itd. Po novem se kažejo tudi zaprtosti v tekmovalnem sistemu. Centri so že določeni in ne vidim možnosti, da bi se lahko center selil v drug kraj kjer delajo boljše. S področja petih gorenjskih občin lahko nastopa po novem le ena ekipa v republiški ligi Primer Save in Preddvora. Sava bo morala ne glede na mesto na lestvici zapustiti republiško ligo, ker je slabše uvrščena. Če izpade iz II ZRL – Sever tudi ekipa Alplesa, bosta eno leto obe ekipi igrali v republiški ligi, nato pa bo boljše uvrščeno moštvo ostalo v ligi, slabše pa izpadlo, čeprav bo slabše uvrščena ekipa na tretjem mestu. Združitev obeh klubov pa je po mojem mnenju nemogoča. Dokler se je v manjših društvih še delalo, se je še dalo dobiti igralca za selekcijo, v bodoče pa mislim, da se po teh klubih ne bo delalo več tako resno in za selekcijo ne bo več prirastka. Nekateri trenerji, ki so preje delali z veliko volje, veselja in vneme, ki jim denar ni bil važen, so opustili treniranje, ker pred sabo ne vidijo nobenega cilja. Mislim, da v tem novem tekmovalnem sistemu še zdaleč ni vse rešeno, zlasti pa se ustavi pri finansiranju pionirskih selekcij. Preje je večino stroškov za šolsko ekipo, ki se je uvrstila na področno prvenstvo, nosila šola, po novem pa nastopijo težave s financiranjem na področnem oziroma republiškem prvenstvu, financiranju trenerja, ki vodi selekcijo in nadomeščanje v njegovi odsotnosti.«

Kakšni pa so vaši načrti za prihodnje?

»Ker je naša ekipa še zelo mlada, mislim, da še ni dala vse od sebe. Zato v prihodnjih letih pričakujem še boljše uvrstitve. Da bi se vse igralke lahko udeleževale treningov, bi morali treninge preložiti na večerni čas, kar pa v Preddvoru še ni mogoče, ker nimamo razsvetljave na rokometnem igrišču. Že lani smo dali prošnjo s predračunom in vso dokumentacijo, vendar še do danes nismo dobili odgovora. Mislim, da je razsvetljava za napredek rokometna nujno potrebna. Naša ekipa je v slovenski ligi edina, ki še nima razsvetljave na igrišču in si ne more privoščiti skupnih priprav za prihodnjo sezono.«

Vaše želje?

»V prvi vrsti bi si želel, da bi vse igralke tudi v bodoče še dolgo igrale skupaj in da ne bi bilo preveč poškodovanih, kot se nam je to pripetilo letos. Velika želja pa je tudi ureditev razsvetljave na rokometnem igrišču in rešitev financiranja, največja želja pa je seveda uvrstitev v drugo zvezno rokometno ligo.

J. Kuhar

Slika 42. Intervju s trenerjem Božom Crijevičem po končani sezoni (Gorenjski glas, 1977)

3.5.7. Tekmovalna sezona 1977/1978

Pred začetkom sezone so Preddvorčanke nastopile na turnirju ob otvoritvi novega igrišča v Spodnji Idriji, od koder je spodnja slika,

Slika 43. Turnir ob otvoritvi novega igrišča v Spodnji Idriji. Deževno vreme ni motilo borbenih rokmetašic. (L. Grašič, zasebni arhiv)

Uvod v sezono je bil zelo uspešen, saj so Preddvorčanke z naskokom zasedale vrh lestvice in kasneje tudi osvojile naslov jesenskih prvakinj. V povprečju so na tekmo zadele kar 20 golov, prejele pa le 11. Markunova je bila s 73 goli prepričljivo najboljša strelka jesenskega dela v ženski republiški ligi. Zanimivo, da med deseterico največkrat izključenih igralk ni bilo nobene igralko Preddvora.

Mladinke so pod vodstvom trenerja Andreja Kavčiča iz Trziča nastopile v skupini center in po polovici sezone zasedale skromno šesto mesto. Likozarjeva kot najboljša strelka je po jesenskem delu na četrtem mestu.

Na osnovnošolskem rokometnem prvenstvu občine Kranj so mlajše pionirke zasedle tretje mesto, starejše pionirke pa so bile še za mesto uspešnejše. (Gorenjski glas, 1978)

Anka Rezman: požrtvovalnost in skromnost – pot do uspeha

V nedeljo se bo končalo letošnje slovensko prvenstvo v rokometu, kjer je izredno velik uspeh dosegla mlada ekipa Preddvora že s samo uvrstitvijo v super finale. Po predzadnjem kolu tudi vodi in ima največ možnosti za zmago v super finalu in za uvrstitev v drugo zvezno rokometno ligo. Letos pa TVD Partizan Preddvor – Bela praznuje 20-letnico uspešnega delovanja in osrednje športne prireditve bodo v Preddvoru 10. in 11. junija.

Za današnji pogovor tedna smo izbrali še ne 18-letno igralko Preddvora Anko Rezman, doma iz Kokre, dijakinjo 3. letnika kranjske gimnazije. Anka je najboljša učenka v razredu in med najboljšimi na gimnaziji, posebno dobra pa je v matematiki in učenju tujih jezikov, kjer je na republiškem tekmovanju osvojila prvo mesto in za nagrado dobila osemdnevno potovanje v Sovjetsko zvezo. Anka pa ni samo dobra dijakinja, ampak tudi dobra športnica. Še posebej rada in uspešno se ukvarja z rokometom, kjer je v selekciji Preddvora »dirigent igre«, zelo dobra pa je tudi v obrambi. Z rokometom se je pričela ukvarjati v petem razredu osnovne šole Matija Valjavec v Preddvoru, sedaj pa že tri leta nastopa v članski vrsti. Na naša vprašanja nam je odgovorila:

»Kaj pričakujete v srečanju z ekipo Velenja in o možnostih za vstop v II. ZRL?«

»V srečanju z ekipo Velenja pričakujem zmago. Ker sta obe ekipi še zelo mladi, bo srečanje nedvomno lepo, dinamično in borbeno. Tudi v zadnjem kolu v nedeljo dopoldne v Preddvoru računam na podporo občinstva in upam, da jih z igro ne bomo razočarale, posebno še tistih, ki so nas spodbujali tudi na naših gostovanjih. Z zmago nad Velenjem v zadnjem kolu bi postale novi član II. ZRL. Toliko možnosti, kot jih ima letos naša ekipa v super finalu za uvrstitev II. ZRL, nima nobena ekipa, saj smo dvakrat zmagali tudi na gostovanju, in sicer v Velenju in Izoli.«

»Brez načrtnega dela tudi uspehov ne bi bilo?«

»Vzpon ženskega rokmeta v Preddvoru je bil hiter. Pred dvema letoma smo se uvrstile v republiško rokometno ligo in osvojile tretje mesto, letos pa se potegujemo za prvo mesto. Takšen uspeh smo dosegle pod vestnim, načrtnim in strokovnim delom trenerja Boža Crijeviča. Bili smo edina ekipa v Sloveniji, ki tekmuje v republiški ligi brez električne razsvetljave rokometnega igrišča. Ta velika želja se nam je te dni izpolnila. Otvoritev razsvetljave na igrišču bo ob letošnji dvajsetletnici TVD Partizan Preddvor – Bela. Vrednost vseh opravljenih del znaša blizu dvanajst starih milijonov, od tega pa je TKS Kranj prispevala 7,6 milijona starih dinarjev.«

»Kako so letos potekali treningi?«

»Letos smo trenirale trikrat tedensko. Redno nas je bilo okrog štirinajst igralk, skupaj z mladinkami pa trideset. Letos je treninge mladinske selekcije prevzel Andrej Kavčič iz Tržiča. Do sedaj so vedno vsakih 14 dni manjkale igralko, ki so imele popoldne šolo ali službo, treningov v večernih urah pa nismo mogli izvesti, ker ni bilo razsvetljave na igrišču. Brez dvoma se bo obisk na treningih precej povečal.«

»Vše želje in načrti?«

»Želela bi zmago proti Velenju in s tem tudi uvrstitev v II. ZRL ter prihodnje leto obstanek v II. ligaški družtini. Želim si, da bi tudi naša ekipa dobila patronat, kot ga že imajo nekatere slovenske ekipe. Želim pa si tudi ureditev rokometnega igrišča, ker se na obeh koncih že počasi ugreza in ga bo potrebno obnoviti; pa tudi asfaltna prevleka je postala groba. Želim pa si tudi, da nam bo še naprej stala ob strani TKS Kranj, saj so z uvrstitvijo v drugo zvezno rokometno ligo tudi pozicije tekmovanja in organizacije veliko zahtevnejše.«

Ker pa je naša ekipa še zelo mlada, mislim, da še ni dala vse od sebe. Vse igralko pa si želimo, da bi nas še naprej tako uspešno vodil trener Boža Crijevič.«

J. Kuhar

Slika 44. Intervju z rokometiško Preddvora Anko Rezman (Gorenjski Glas, 1978)

Članska ekipa Preddvora je po koncu rednega dela zasedla prvo mesto v zahodni skupini in se skupaj z drugouvrščeno ekipo Obale uvrstila v super finale slovenske rokometne lige, kjer sta nastopili še najboljši ekipi iz vzhodnega dela. V dvokrožnem sistemu je o potniku v drugo zvezno ligo odločala prav zadnja tekma proti Velenju na domačem igrišču. Preddvorčankam bi zadostoval že neodločen izid, vendar jim to žal ni uspelo, saj so bile za zadetek boljše gostje. (L. Grašič, zasebni arhiv)

3.5.8. Tekmovalna sezona 1978/1979

Po neuspešni zadnji tekmi lanske sezone je Preddvorska članska ekipa ostala v slovenski rokometni ligi. Z rezultati so dokazale, da je njihovo mesto povsem na vrhu.

Slika 45. Vratarka Jolanda Vreček z maskoto RK Preddvor (M. Prestor, zasebni arhiv)

Proti ekipi Zagorja so dosegle rekordno zmago s kar 44:4, o čemer so pisali tudi časopisi. Ponovno so postale zmagovalke slovenske rokometne lige zahod. Sledili sta super finalni

tekmi proti zmagovalkam vzhodnega dela in lanskim krvnicam za vstop v drugo zvezno ligo Velenjčankam. Žal so bile tudi letos uspešneje igralkе Velenja.

V ligaški konkurenci so nastopile tudi mladinke Preddvora. (Gorenjski glas, 1979)

3.5.9. Tekmovalna sezona 1979/1980

Slika 46. Ekpa na pripravah v Istri (M. Prestor, zasebni arhiv)

Članska ekipa Preddvora je tekmovala v slovenski rokometni ligi za ženske in na koncu osvojila solidno tretje mesto, ki pa ni prineslo napredovanja v višji nivo tekmovanja. (arhiv RZS)

Preddvorčanka Alenka Cuderman je že tretjo sezono igrala v ekipi ljubljanske Olimpije in je kot edina Slovenka z mladinsko reprezentanco Jugoslavije zaigrala na svetovnem prvenstvu, kjer so osvojile bronasto odličje.

Odlično sezono pa so imele preddvorske mladinke. Po naslovu jesenskih prvakinj brez izgubljene točke, so dobre igre prenesle še v drugi del prvenstva in zgolj z enim porazom zanesljivo osvojile naslov prvakinj v republiški rokometni ligi-center za mladinke. (Gorenjski glas, 1980)

3.5.10. Tekmovalna sezona 1980/1981

Uvod v sezono je bil podoben lanskemu, kot vse kaže se bodo Preddvorčanke letos ponovno borile za sam vrh in s tem za uvrstitev v višjo ligo.

Slika 47. Članek o zmagi preddvorskih rokometašic (Gorenjski glas, 1980)

Preddvor je bil organizator finalnega turnirja zimskega rokometnega prvenstva za mladinke, ki je 5. decembra potekal v dvorani na Planini v Kranju. Polfinalni turnir v konkurenci Peka in Alplesla so Preddvorčanke zanesljivo dobile. Preddvor so predstavljale: Vreček, Šavs 3x, Vesel, Ivanovič, Trtnik, Krišelj, Tišlar 2x, Karničar in Smrtnik.

Rokometno igrišče osnovne šole v Preddvoru je gostilo polfinalna srečanja za prvenstvo Slovenije za mladinke med domačinkami, Izolankami in Velenjčankami. Po osvojenem prvem mestu ekipe Preddvora si je RK Preddvor prislužil še organizacijo finalnega turnirja najboljših štirih slovenskih ekip. Domače rokometašice so si na njem priigrale odlično tretje mesto. (L. Grašič, zasebni arhiv)

Članska ekipa je zasedla končno drugo mesto in se, po nekaj letih, ko so bile zelo blizu letos vendarle uvrstila v drugo zvezno jugoslovansko ligo.

Članice so nastopile tudi v tako imenovanem Karavanškem pokalu.

Tako v članski kot mladinski vrsti je strelsko močno prednjačila Ana Karničar. (Gorenjski glas, 1981)

Branko Stefanovič: Največji uspeh Preddvorčank

KRANJ – Preddvorske rokometnice so v tej sezoni igrale v prvi slovenski ženski rokometni ligi in zasedle odlično drugo mesto. To mesto jim je prineslo tudi vstop v višje tekmovanje, drugo zvezno rokometno ligo. Tako Preddvorčanke skupaj z rokometnicami Alpeša, ki bodo v naslednji sezoni igrale v prvi zvezni ligi B, Dupljankami in Tržičankami nadaljujejo rokometne uspehe Gorenjake.

Za letošnji uspeh se imajo v Preddvoru zahvaliti neumornemu trenerju Božu Crijeviču ter njegovemu pomočniku Branku Stefanoviču, ki je v Preddvor prišel v pravem trenutku, saj je bil Božo Crijevič sam in je delo izključno slonelo na njegovih plečih. Zato mu je pomagala pomoč Branka Stefanoviča.

»V desetletnem obdobju rokometna v Preddvoru je bilo to najuspešnejša sezona«, je dejal Branko Stefanovič. »Člansko moštvo je drugo in se uvrstilo v drugo zvezno ligo, mladinsko moštvo je bilo najboljšo v Sloveniji, medtem ko je to mlado moštvo bilo šesto na prvenstvu SFRJ. Člansko moštvo je bilo pomlajeno in če prej bi bili taki in podobni uspehi, če ne bi bilo delo na plečih samo Boža Crijeviča. Sam klub ni bil tako organiziran kot bi moral biti. Tako organiziranost, ki smo jo vpeljali je prava in je že dala prve uspehe.«

Med prvenstvom ste se soočili z vrsto težav?

Bile so v bistvu le finančne in te so v skoraj vseh klubih. Imeli smo veliko nastopov in na pomoč so nam priskočili pri TKS in ZTKO Kranj. Od teh smo dobili pomoč za nastop naših mladink

na državnem prvenstvu. Upam, da bo za novo sezono bolje in da se ne bo treba ubadati preveč s tem problemom. Že drugih je dovolj.«

V nedeljo se začne prestopni rok za rokometnice in rokometnike. Kakšne načrte imate v RK Preddvor?

»Začenja se prestopni rok. Na naše najboljše igralko je že pritisk, da bi se izbrale nove sredine. Predvsem sta tu na udaru mladinski državni reprezentantki Karničarjeva in Ivanovičeva. Za druge naše igralko še ne vemo, a mislim, da jih tudi vabijo. Pritisk na obe mladi reprezentantki je velik. Mislim, da to ni pravilna pot, saj jih bomo sami še kako potrebovali.«

Kakšne bodo vaše okrepitve?

»Če bi bilo pri klubih Gorenjake dovolj razumevanja, bi se v Preddvoru okrepili z eno rokometnico tržičkega Peka in igralko iz Dupelj. So tudi še druge možnosti. A mi po njih ne bomo posegli. Igrali bomo s tistim kar imamo. Ševeda, če katera od naših ne bo odšla v drug klub.«

Katere igralko bodo jeseni začele v drugoligaški družini?

»Prepričan sem, da bodo priprave za to ligo uspešne tako kot letošnje. Barve Preddvora bodo branile vratarke Vrečkova, Smrtnikova in Čopova in igralko Ivanovič, Karničar, Rezman, Brolih, Kolar, I. Šava, C. Šava, D. Šava, Vesel, Krišelj, B. Tišler, M. Tišler. Računamo pa tudi na mlado generacijo. Zaigrale naj bi tudi Štularjeva, Sodnikova, Mohoričeva in še katera.«

Preddvorski ženski roket je na dobri poti, da se razvije v enega od najmočnejših centrov rokometna v Sloveniji.

D. Humer

Slika 48. Intervju s pomočnikom trenerja ob uvrstitvi v drugo zvezno ligo (Gorenjski glas, 1981)

3.5.11. Tekmovalna sezona 1981/1982

Preddvor je prvič nastopil v medrepubliški oz. drugi zvezni ligi-sever. Konkurenca je bila precej močnejša, a so se Preddvorčanke dostojno borile in dosegle nekaj zmag ter osvojile enajst točk. To je zadostovalo za končno 11. mesto in želen obstanek v tem nivoju tekmovanja tudi v prihodnji sezoni.

Pred sezono v avgustu so izvedli priprave na bližnjem Jezerskem. V marcu 1982 pa še v Medulinu. (M. Prestor, osebna komunikacija, september 2015)

Slika 49. Pomladanske priprave v Medulinu (M. Prestor, zasebni arhiv)

Zelo uspešno, celo brez poraza, so v republiški mladinski ligi center nastopile preddvorske mladinke.

Rokomet
Naslov
Preddvorčankam

Kranj – Končano je tekmovanje v republiški mladinski rokometni ligi – center. Med šestimi ekipami je naslov prvaka brez poraza osvojila ekipa Preddvora, odlično tretje mesto mlade vrste iz Dupelj pa predstavlja tudi prijetno presenečenje. V zaostalih srečanjih 14. kola so mladinke Dupelj gostovale v Kamniku in zmagale, uspešne pa so bile tudi igralkе Alplesa v srečanju z ekipo Šentvida.

Lestvica:

Preddvor	14	13	1	0	338:175	27
Polje	14	12	0	2	328:230	24
Duplje	14	8	1	5	233:217	17
Olimpija	14	7	0	7	239:233	1:
Itas-Kočevje	14	6	0	8	235:230	12
Alples	14	6	0	8	233:276	12
Kamnik	14	2	0	12	172:253	4
Šentvid	14	1	0	13	140:297	2

J. Kuhar

Slika 50. Mladinke Preddvora prvakinja republiške lige-center (Gorenjski glas, 1982)

3.5.12. Tekmovalna sezona 1982/1983

Uvod v sezono je postregel z naslovom pokala mladosti na področju Gorenjske, ki so ga Preddvorčanke osvojile z zmago v finalu proti ekipi Dupelj s 21 : 24. Ta uspeh jim je prinesel plasma v sklepni del pokala na področju SRS (socialistične republike Slovenije). (Gorenjski glas, 1982)

V drugi zvezni ligi je ekipa Preddvora tako kot v prejšnji sezoni osvojila enajst točk, kar pa je bilo žal dovolj le za 12. mesto in s tem izpad v nižjo, to je republiško ligo. Za člansko ekipo Preddvora so nastopile: Karničar, Vreček, Tišlar, Šavs D., I., C., Vesel, Štular, Brolih, Čop, Krišelj in Tišlar. (arhiv RZS)

Po končanem rednem delu mladinske republiške lige center za mladinke si je ekipa Preddvora delila prvo mesto z Olimpijo. Pravila tekmovanja pa so določala, da se v takem primeru odigra še tretja medsebojna tekma. To so dobile Preddvorčanke in zaslužen, že drugo leto zapored postale prvakinja. V ekipi so bile: Jakšič, Karničar, Sodnik, Štular, Žumer, Studen, Povšnar, Mohorič, Likar, Čubrilovič, Smrtnik, Čop in Čarman. (Gorenjski glas, 1982)

Najboljša strelka je s 149 goli Ana Karničar. Njene odlične igre so opazili tudi strokovnjaki Rokometne zveze Jugoslavije in jo povabili v žensko rokometno reprezentanco za turnir v Chebu v Češko-slovaško socialistično republiko. Pred tem so opravile še tedenske priprave v Ajdovščini. (L. Grašič, zasebni arhiv)

3.5.13. Tekmovalna sezona 1983/1984

Po neuspehu v prejšnji sezoni je sledila selitev članske ekipe v nižjo, republiško ligo – zahod. Močno spremenjena ekipa, kar precej igralk je namreč zanosilo, je nastopila slabše od pričakovanj in zasedla končno 11. mesto. Dosežena uvrstitev ni zadoščala za obstanek v ligi in sledila je nova selitev v nižji rang tekmovanja. V sezoni 1983/1984 so barve Preddvora zastopale: Mohorič, Gašpir, Vreček, Krišelj, Sodnik, Vesel, Povšnar, Šavs, Jakšič, Križaj, Štular, Studen in Žumer. (J. Lenič, osebna komunikacija, avgust 2015)

Mladinke so nastopile v republiški ligi center, a o končni uvrstitvi žal nimamo podatka.

Starejše pionirke so nastopile na finalnem turnirju v Sežani in osvojile odlično 3. mesto. Za najboljšo vratarko je bila izbrana Preddvorčanka Daša Ropret. Poleg nje so tekmoval še: Jakšič, Lipar, Križaj, Krišelj, Šenk, Markun D., S., Karničar, Jenko in Polajnar. (Gorenjski glas, 1984)

Poleti 1984 je za največji uspeh v zgodovini slovenskega ženskega športa, prvo zlato olimpijsko medaljo na igrah v Los Angelesu poskrbela nekdanja igralka Preddvora, domačinka iz Tupalič Alenka Cuderman. Njej in njenim uspehom sem se posvetil v posebnem poglavju.

3.5.14. Tekmovalna sezona 1984/1985

Članice v drugi državni ligi zahod so v jesenskem delu tekmovanja zasedale obetavno tretje mesto, kar je sprožilo pričakovanja po hitrem povratku v višjo ligo. Žal so v pomladanskem delu pokvarile dober vtis in z nekaj nepričakovanimi porazi padle na končno peto mesto, kar pomeni da bodo tudi prihodnjo sezono nastopale v isti ligi. Med strelkami je z drugim mestom na lestvici in 141 goli izstopala Ana Karničar. Poleg nje so nastopile še Jakšič, Povšnar, Čarman, Štular, Vesel, Krišelj, Sodnik, Žumer, Mohorič, Šavs, Studen, Jakšič M., Rehberger, Kirn in Križaj. (arhiv RZS)

Mladinke Preddvora so nastopile v republiški rokometni ligi center in v jesenskem delu tekmovanja osvojile četrto mesto, ki so ga ohranile tudi po koncu celotne sezone.

Pionirska ekipa se je uspela prebiti do republiškega polfinala za starejše pionirke.

Mlajše pionirke so bile tretje v Sloveniji, najboljša igralka pa je bila Preddvorčanka Kirn.

V preddvorskem kulturnem domu je v maju po zaslugi lanskega uspeha Alenke Cuderman potekala prireditev v čast najboljšim gorenjskim športnikom v organizaciji Gorenjskega glasa. Poleg že omenjene Cudermanove so na športno družabni prireditvi nagrade prejeli še Bojan Križaj in padalci Alpskega centra Lesc-Bled. V nabito polni dvorani so bili posebne

pozornosti deležni tudi domači rokometni trenerji in funkcionarji Jože Cuderman, Božo Crijevič in Lojze Grašič.

V juniju se je na šolskem igrišču odigral posebna dobrodelna nogometna tekma. Ekipi rokometasisc Belinke Olimpije z domačinko Alenko Cuderman se je zoperstavila Zlata ekipa Nedeljskega dnevnika, sestavljena iz športnikov in drugih znanih Slovencev pod vodstvom Toneta Fornezzija Tofa. Igrali so Miro Cerar, Bojan Križaj, Vili Ameršek, Brane Oblak, Bogdan Norčič, Janeze Hočevar- Rifle in drugi. (Gorenjski glas, 1985)

3.5.15. Tekmovalna sezona 1985/1986

Uvod v sezono je postregel s tekmovanjem za pokal mladosti za področje Gorenjske. Preddvorčanke so se uvrstile v finale, kjer pa so pred 150 gledalci na domačem igrišču izgubile z ekipo Dupelj z rezultatom 20:22. Strelsko je močno izstopala Ana Karničar, ki je zadela kar 14 golov.

V ligaškem tekmovanju so odločno napovedovale naskok na vrh razpredelnice. Jesenski del jim je uspel z odliko, saj so postale prvakinje. Tudi v nadaljevanju tekmovanja pa niso popustile preveč in so osvojile končno drugo mesto. Za ta uspeh in obrat rezultatske krivulje navzgor v preddvorskem ženskem rokometu so bile zaslužne: Ropret, Markun, Studen, Krišelj, Vesel, Šavs C. in I., Križaj, Grašič, Rehberger, Kim, Jakšič, Sodnik, Mohorič, Žumer, Štular, Karničar in Vreček.

Mladinke so uspešno tekmoval v republiški ligi center in postale podprvakinje.

Starejše pionirke so se ponovno uvrstile v republiško polfinale.

Mlajše pionirke so postale prvakinje Gorenjske. (Gorenjski glas, 1986 in arhiv RZS)

3.5.16. Tekmovalna sezona 1986/1987

Najboljše igralke Preddvora so prestopile v Kranj, ki se je okreпил še z najboljšimi igralkami Dupelj. Nastopile so v prvi slovenski ligi in postale prvakinje. (J. Lenič, osebna komunikacija, avgust 2015)

Okrnjena članska ekipa je nadaljevala z nastopi v drugi republiški ligi zahod in v konkurenci šestih ekip dosegla četrto mesto. Med strelkami sta se izkazali Križajeva in Jakšičeva. Poleg njiju so za Preddvor tekmoval še: Čarman, Krišelj, Grašič, Kim, Lipar, Jeruc, Povšnar, Ropret, Kosmač in Marmnovič. (arhiv RZS)

Mladinke postanejo jesenske prvakinje republiške lige center, rezultatski padec v drugem delu pa je razlog za končno tretje mesto. (Gorenjski glas, 1987)

3.5.17. Tekmovalna sezona 1987/1988

Prva ekipa v drugi republiški ligi zahod je tekmovala v stilu prejšnje sezone. Ponovno so osvojile četrto mesto, so pa bile celo zadnje na fair-play lestvici glede na število izključitev. Zasedba ni doživela posebnih sprememb, nastopile so: Planinšek, Žumer, Jurajevič, Drinovec, Grašič, Križaj, Lipar, Polajnar, Krišelj, Kim, Ropret in najboljša strelka Jakšič. Slednja je dosegla več kot tretjino golov, kar 59 od 171, kar jih je dala cela preddvorska ekipa. (Gorenjski glas, 1988)

Mladinke so tekmovala v republiški rokometni ligi za mladinke, a žal ni podatka o njihovi uspešnosti.

Ekipa Kranja z velikim številom nekdanjih igralk Preddvora po lanskem uspehu, osvojitvi naslova republiških prvakinj, v letošnji sezoni nastopi v drugi zvezni rokometni ligi. Poleg tega se uvrstijo tudi v finale republiškega pokala. (J. Lenič, osebna komunikacija, avgust 2015)

3.5.18. Tekmovalna sezona 1988/1989

Članice so v drugi republiški ligi zahod v primerjavi z zadnjima dvema sezonama napredovale za eno mesto in zasedle tretje mesto na končni razpredelnici. Najboljša preddvorska strelka je bila s 79 goli na drugem mestu Jana Križaj. Poleg nje so nastopile še: Arh, Zabret, Krišelj, Lipar, Jakšič, Grašič, Ropret, Polajnar in Celar.

V republiški rokometni ligi center za mladinke je nastopila tudi ekipa Preddvora. (arhiv RZS)

Starejše pionirke OŠ Matije Valjavca iz Preddvora so na rokometnem prvenstvu občine Kranj osvojile tretje mesto, druga strelka tekmovanja je postala Cudermanova.

Na rokometnem prvenstvu občine Kranj za mlajše pionirke je Osnovna šola Matije Valjavca osvojila drugo mesto, prav tako druga med strelkami je bila najučinkovitejša Preddvorčanka Gartnarjeva. (Gorenjski glas, 1989)

3.5.19. Tekmovalna sezona 1989/1990

Preddvorske članice so napredovale še za mesto in osvojile naslov podprvakinj v drugi republiški ligi zahod.

Žal pa to ni bilo dovolj za ohranitev ženskega članskega rokometna v Preddvoru. Stroški so postali previsoki in preddvorski rokometni funkcionarji so se odločili za izstop članske ekipe iz lige. V zadnji sezoni so za Preddvor pod vodstvom trenerja Tomažiča nastopile: Ropret,

Grašič, Križaj, Bratož, Mežek, Celar, Rehberger, Blažič, Tkalec, Škofic, Herlec, Strle, Jakšič, Valant, Arh in Bitenc.

Mladinke so zasedle skromno deveto mesto. (arhiv RZS)

3.5.20. Postopen zaton ženskega rokometu v Preddvoru od leta 1990 do danes

V sezoni 1990/1991 so še zadnjič v ligaškem tekmovanju nastopile mladinke.

Od leta 1991 naprej ženski rokomet v Preddvoru deluje le še v okviru krožka na osnovni šoli. Dekleta se redno udeležujejo šolskih tekmovanj, tista z večjo željo pa se pridružujejo rokometnim ekipam v Kranju, Naklem in Škofji Loki. Trenutno se z rokometom ukvarja približno deset deklet do petega razreda, starejših rokometasnic pa žal ni več.

Nekatere nekdanje igralko Preddvora so še vedno aktivne v veteranski ekipi Dupljanskih Žabic.

V letih 2004-2014 so na nekaterih srečanjih generacij preddvorskih rokometascev nastopile tudi ženske.

3.6. KRIŽNARJEV MEMORIAL IN SREČANJA GENERACIJ

3.6.1 Križnarjev memorial

Slika 51. Jože Križnar (R. Križnar, zasebni arhiv)

V spomin na v prometni nesreči prežgodaj umrlega preddvorskoga rokometaša Jožeta Križnarja je od leta 1984 do 2003 Rokometni klub Preddvor vsako leto ob začetku ali koncu tekmovalne sezone organiziral prijateljski rokometni turnir – Križnarjev memorial.

Memorial Jožeta Križnarja rokometasem Peka

Preddvor — V nedeljo, 1. septembra, je Rokometni klub Preddvor organiziral na rokometnem igrišču za osnovno šolo Matija Valjavca v Preddvoru prvi memorialni rokometni turnir v spomin na mnogo prezgodaj umrlega športnika — rokometasa Jožeta Križnarja, ki ni bil priljubljen samo pri športnikih, ampak tudi pri sodelavcih in prijateljih. Smrtno se je ponesrečil pred letom dni v prometni nesreči. Na turnirju, ki naj bi postal tradicionalen, so pred več kot 200 gledalci osvojili prvo mesto in prehodni pokal rokometasi Peka, ekipe Ponikve, veterani Preddvora in Preddvor pa so osvojili po dve točki. Ekipe so prikazale borbeno in kvalitetno igro, vse tekme pa so sodili sodniki Porenta, Humar in Bernard.
J. Kuhar

Slika 52. Članek o prvem memorialnem turnirju 1984 (Gorenjski glas, 1984)

Leta 1991 so na turnirju sodelovale ekipe škofjeloškega Šeširja, Velike Nedelje, veterani Preddvora in prva domača ekipa. Zmagala je ekipa Velike Nedelje.

Naslednje leto so nastopile tri ekipe, domači Skala in Infotrade ter lanski zmagovalec Velika Nedelja. Presenetljivo so ga osvojili rokometasi Preddvora Skale, najboljši igralec je bil Arnež (Skala), najboljši vratar Zadnikar (Skala) in najboljši strelec Tomažič (Infotrade).

Ob 25-letnici rokometas v Preddvoru je bil turnir zaradi slabega vremena prestavljen v športno dvorano na Planini v Kranju. Prvo mesto je osvojila ekipa Velike Nedelje, drugo RK Tab Inženiring Preddvor, tretje RK Gorjanc Preddvor in zadnje RK Besnica. Najboljši strelec je bil Šink (Besnica), vratar Gaberec (Velika Nedelja) in najboljši igralec Zorman (Tab Inženiring).

11. Križarjev memorial si je leta 1994 v Preddvoru ogledalo preko 300 gledalcev. Nastopile so ekipe RK Gorjanc, Radovljica, Besnica in kasnejši zmagovalec Preddvor. Najboljši igralec je bil Pokorn iz Besnice, vratar Bitežnik in strelec Kos, oba iz Preddvora.

Naslednje leto je bil turnir mednaroden, saj je poleg ekip Preddvora, Besnice in Škofjice nastopil še nemški tretjeligaš Eggenfelden. Zmagali so rokometasi Škofljice.

Na trinajstem Križnarjevem memorialu so nastopile veteranske ekipe Tržiča, Zagorje-Trbovlje in domačini. Pokal za zmago so iz rok mame pokojnega Križnarja prejeli rokometaši Preddvora.

Tudi na 14. turnirju so nastopile veteranske ekipe, in sicer Tržič, SVIŠ ter Preddvor. Zmagali so Tržičani, najboljši igralec je bil Škopler iz Tržiča, najboljši strelec Strnad (SVIŠ), najboljši vratar pa domačin Komovec.

Zmagovalci 15. Križnarjevega memoriala so postali veterani Preddvora, nastopili pa sta še veteranski ekipi Jezerskega in Tržiča. Pokal za najboljšega igralca je prejel Kavaš iz Jezerskega, najboljši strelec je bil Preddvorčan Silvo Vidic, vratar pa Ribnikar (Tržič).

Naslednje leto so se pomerile ekipe veteranov Cerklj, Jezerskega in Preddvora. Najboljša je bila ekipa Preddvora, iz katere sta tudi najboljši strelec Kos in igralec Uršič. Za najboljšega vratarja je izbran Cerkljan Martinčič.

Na 17. Križnarjevem memorialu so v hladnem in deževnem vremenu pokal za prvo mesto osvojili rokometaši Jezerskega, drugi so bili veterani Preddvora in tretji veterani Cerklj.

Predzadnji, 19. memorial Jožeta Križnarja so v konkurenci ekip veteranov Krmelja in Jezerskega osvojili domači rokometaši.

Slika 53. Sodelujoči na zadnjem 20. Križnarjevem memorialu leta 2003 (S. Vidic, zasebni arhiv)

Memorial Jožeta Križnarja je doživel dvajset ponovitev. V začetku je bil pomemben pripravljalni turnir pred tekmovalno sezono za vse sodelujoče ekipe, sčasoma pa je postal predsem vsakoletno srečanje veteranov in rokometnih prijateljev pokojnega Križnarja. Vseskozi pa je bil to tudi pomemben in dobro obiskan dogodek za Preddvor, še posebej v časih ko se je tekmovalni rokomet preselil v dvorane in je bila to edina možnost za ogled Preddvorčanov na domačem terenu. Vsa leta so pokale in priznanja za najuspešnejše ekipe in posameznike podeljevali najožji sorodniki pokojnega Jožeta Križnarja

Vsa zgornja poročila o Križnarjevem memorialu so povzeta iz zasebnega arhiva hčerke Renate Križnar.

3.6.2. Srečanja generacij

Z dvajsetim memorialom Rokometni klub Preddvor ni želel končati zgodbe vsakoletnega tradicionalnega turnirja in je tako že naslednje leto (2004) organiziral srečanje rokometnih generacij Preddvora. Prvo desetletje je to potekalo vsako leto, sledil je enoletni premor, sedaj pa se tradicija nadaljuje. Večinoma so na srečanjih nastopili rokometiši vseh generacij, na nekaterih pa so se pomerile tudi ženske. Obisk gledalcev in rokometišev vseh srečanj je bil vselej velik, glavna tema pogovorov pa predvsem obujanje spominov tvorcev preddvorske rokometne zgodovine.

3.7. ALENKA CUDERMAN

3.7.1. Začetki in RK Preddvor

Slika 54. Začetki Alenke Cuderman na šolskem igrišču v Preddvoru (S. Nič, zasebni arhiv)

Športna pot Alenke Cuderman se je začela na domačem dvorišču v Tupaličah pri Preddvoru, kjer ji je stric Jože, začetnik rokometu v Preddvoru proste urice pogosto zapolnjeval z različnimi športnimi izzivi. V četrtem razredu se je pridružila rokometnemu krožku, ki je dvakrat tedensko potekal na preddvorski osnovni šoli. Že kmalu je nastopila tudi za prvo žensko ekipo, ki je prvič zaigrala v Ljubljanski conski rokometni ligi. Število treningov se je povečalo na tri tedensko. S pionirkami je dvakrat osvojila drugo mesto na občinskem prvenstvu, v njenem sedmem razredu so osvojile naslov gorenjskih prvakinj, leto kasneje pa so uspeh še nadgradile z zmago na pionirskem državnem prvenstvu republike Slovenije. Zanimivo, da je ekipa rokometnic osnovno šolo predstavljala tudi na šolskih košarkarskih tekmovanjih, kjer so bile prav tako zelo uspešne. Poleg tega se je večina teh deklet udeleževala tudi šolskih atletskih tekmovanj po Gorenjski. Močnejše so se preizkušale v metih žogice in suvanju krogle, hitre in skočne v sprintih in skokih, bolj vzdržljive pa v krosih in dolгих tekih. Alenka Cuderman je največkrat skakala v daljino. Vsestranski razvoj mladih športnic je potekal pod budnimi očesi športnih pedagogov in rokometnih trenerjev Boža

Crijevića in Jožeta Cudermana. Članska ekipa je po letu igranja v LCRL prenehala z nastopanjem. Po letu premora se je ustanovila nova ekipa, ki je začela z nastopi v medobčinski ligi in se takoj uvrstila v LCRL. Tudi tu niso obstale dolgo, saj so že v prvem letu, že tudi ob vidnejši vlogi sedmošolke Alenke osvojile naslov prvakinj in se na kvalifikacijah uvrstile v Slovensko rokometno ligo. Novinke v SRL Preddvorčanke so osvojile odlično 3. mesto. Sezona je bila za Alenko zadnja v dresu Preddvora. Z dobrimi igrami in številnimi zadetki, po končanem jesenskem delu je bila na 6. mestu lestvice strelk, je prepričala ljubljansko Olimpijo, kamor se je preselila za naslednja 4 leta, ki so bila obenem tudi njena srednješolska leta na Gimnaziji Kranj.

pogovor tedna

Alenka Cuderman:

Želja – biti prve

Za današnjega sogovornika smo izbrali 14-letno rokometiško TVD Partizan Preddvor Alenko Cuderman, eno izmed najbolj obetajočih mladih igralk v Sloveniji. Po končanem jesenskem delu prvenstva je bila med najboljšimi strelkami ljubljanske conske rokometne lige in je veliko prispevala k osvojitvi jesenskega dela prvenstva ekipi Preddvora. Na vprašanja nam je bila takoj pripravljena odgovoriti.

- Kdaj si se začela ukvarjati z rokometom?
- »Pred štirimi leti, ko sem začela igrati v pionirski vrsti osnovne šole Matije Valjavca in kjer še vedno igram.«
- Koliko časa že obstaja v Preddvoru ženska vrsta in kdo jo vodi?
- »Tri leta. Sestavljajo pa jo v glavnem pionirke osnovne šole. Mlado ekipo vodi Božo Crijevič, ki je že uspel dobiti generacijo dobrih obetajočih deklet in jih kljub pomanjkanju finančnih sredstev vključil v tekmovanje ljubljanske conske rokometne lige.«
- Kdaj ste se začeli pripravljati za spomladanski del prvenstva?
- »Trenirati smo začeli januarja trikrat tedensko v telovadnici osnovne šole. Zaradi pomanjkanja finančnih sredstev pa se nismo mogle udeležiti zimskega prvenstva! Za uigravanje ekipe pa smo odigrale že tudi nekaj trening tekem.«
- Kako ocenjuješ igro in uvrstitev ženske ter moške ekipe?
- »Z načrtnim delom smo dosegle do sedaj največji uspeh, saj smo osvojile naslov jesenskih prvakinj brez poraza in povprečno 25 golov na tekmo. Moška ekipa, ki žal nima trenerja, ne more uspeti brez načrtnega dela. Ekipa dosti obeta, saj so bili pionirji pred leti republiški prvaki.«
- Kako izkoriščaš svoj prosti čas?
- »Letos bom končala osemletko, zato imam precej učenja. Poleg rokometu pa obiskujem tudi glasbeno šolo. Rada pa bi se vpisala v gimnazijo.«
- Tvoje želje in načrti?
- »Ob zaključku prvenstva si želim, da bi osvojile prvo mesto in se na kvalifikacijah uvrstile v republiško ligo. Zaradi načrtnjega dela bi večjo udeležbo na treningih najlažje rešili z električno razsvetljavo igrišča. Brez dvoma pa si želimo tudi večjo finančno podporo od TKS Kranj.
- Tudi v bodoče pa si želimo, da bi še naprej vodil tako uspešno našo ekipo Božo Crijevič.«

J. Kuhar

Slika 55. Intervju z ambiciozno 14-letno Alenko Cuderman (Gorenjski glas, 1976)

3.7.2. Olimpija Ljubljana prvič

V štirih letih je pod vodstvom trenerjev Mitja Vidica in Željka Tomaca zelo napredovala in kljub mladosti postala nepogrešljiva članica prve sedmerice. Po dobrih igrah na mladinskem prvenstvu Jugoslavije leta 1980 se je za Cudermanovo zagrela Lokomotiva iz Zagreba in vse je kazalo na to, da se bo naslednjo sezono selila v hrvaško prestolnico. Na turnirju Trofeja Jugoslavije v Puli pa se je zgodil nepričakovan preobrat. Zanimanje za Alenko pokaže tudi beograjski Radnički. Po premisleku, kjer je prevladala možnost večjega napredka in hitrejšega preboja v prvi plan na levem krilnem položaju, se je Cudermanova odločila za Radnički. Beograjski rokometni funkcionarji so hitro uredili tudi vse ostale ovire, sledil je podpis 4-letne pogodbe in selitev v srbsko glavno mesto. Ob odhodu iz ljubljanskega kluba je Alenka obljubila, da se ob morebitni uvrstitvi Olimpije v prvo zvezno jugoslovansko ligo, vrne v Ljubljano.

3.7.3. Radnički Beograd

V beograjskem klubu je bilo vse organizirano na najvišjem možnem nivoju. Glavni trener in vodja je bil legendarni Vinko Kandija. Treningi so potekali kar trikrat na dan. Na jutranjem treningu od osmih do desetih so se posvečali individualni tehniki in z ogromnim številom ponovitev posameznih preigravanj, metov ipd. poskušali doseči popolno avtomatizacijo in optimizacijo gibanj. Enournemu počitku je sledil trening v judo dvorani z ogledali. Poudarek je bil na padcih, akrobatiki in vajah moči, ki so jih izvajale posamezno ali v parih. Večerni trening je bil skupinski rokometni trening, na katerem so vadile različne taktične zamisli in dogovore med igralkami. Konkurenca je bila že na treningih močna, borba za mesto v ekipi pa zelo ostra. Pogosto je prihajalo do raznih skritih obračunavanj, ki pa so karakter lahko zlomila ali pa ga še dodatno utrdila. V začetku sezone je t.i. suhe fizične treninge vodil atletske trener, nekatera gibanja pa so dodatno pilile še z gimnastično trenerko, kar v tistih časih ni bilo ravno običajno, medtem ko danes v vrhunskih klubih delujejo prave male trenerske ekipe strokovnjakov. Poleg stanovanja so imele rokometnice poskrbljeno tudi za skupne zdrave športne obroke. Alenka Cuderman se je v redkih prostih trenutkih posvečala tudi študiju ekonomije. Vrhunski pristop na vseh področjih je prinašal tudi temu primerne rezultate. Vsa štiri leta so bile zmagovalke tako jugoslovanskega prvenstva, kot tudi pokalnega tekmovanja. Uspehi niso izostali niti na evropskih prizoriščih, kjer so vsa štiri leta, ko je bila njihova članica tudi Alenka nastopila v finalu takratne različice lige prvakinj. Leta 1984 pa jim je uspel tudi velike met z zmago proti nemškemu Bayer Leverkusnu in osvojitve naslova evropskih klubskih prvakinj. V istem času pa se je ljubljanska Olimpija uvrstila v prvo zvezno ligo in ker Alenka dane besede ni želela prelomiti, v Radničkem takoj po koncu sezone zaprosi za izpisnico.

3.7.4. Olimpija Ljubljana drugič

Olimpija je v tem obdobju v najvišjem nivoju jugoslovanskega prvenstva nastopala s povsem slovensko ekipo. Že v drugi sezoni so z osvojenim četrtem mestom dosegle zelo lep rezultat. V tretji sezoni po vrnitvi Cudermanove pa so se že kmalu po začetku sezone začeli dogajati čudni dogodki. Iz kluba so bili prisiljeni oditi najvidnejši tvorci preteklih uspehov. Na ne preveč športen način so se razšle tudi poti klubske vizije in Alenke Cuderman, ki je tako sredi sezone ostala brez kluba. Začasno je trenirala kar z moško roketno ekipo iz Ljubljane, poleg tega se je tudi zaposlila. Študij ekonomije je ob številnih diferencialnih izpitih in nerazumevanju športnikov, celo nosilke zlate olimpijske kolajne, nadaljevala na ljubljanski Ekonomski fakulteti, ki jo je kasneje z diplomom tudi uspešno zaključila.

3.7.5. Tuzla, Nemčija, Švica

Situacija se je naslednje leto izboljšala, saj je podpisala pogodbo s prvoligaško ekipo iz Tuzle, kjer je preživela eno sezono. V tistem času je veljalo pravilo, da igralka sme zapustiti državo šele v sezoni, v kateri dopolni 28 let. Cudermanova se je v sezoni 1988/1989 prvič podala prek meja Jugoslavije v nemški Geissen und Lutzenlinden, kjer je ostanla eno leto. Ker je svoje roketne sanje že doživela in večino ciljev v roketni karieri dosegla, je dala prednost izbire naslednje destinacije partnerju, ki je bil košarkarski trener. Športna pot ju je tako zanesla v Švico, kjer je Alenka nastopila v barvah Servette iz Ženeve. Po eni odigrani sezoni je sledil dveletni premor zaradi nosečnosti in rojstva sina. Zelo uspešno igralsko kariero pa je zaključila v sezoni 1992/1993 v dvojni vlogi igralka in trenerke. Z nekdanjimi soigralkami je v letih 2004-06 tekmovala še na veteranskih tekmovanjih, sicer pa je zadovoljno povedala, da ji športna kariera na telesu ni pustila večjih posledic in se tudi po petdesetem letu še redno giba ter posveča teku in jogi.

3.7.6. Reprezentančna pot

Jugoslovanske roketne strokovnjake je s svojimi igrami prepričala že v mladinskih kategorijah. Z mladinsko reprezentanco je leta 1979 nastopila na mladinskem svetovnem prvenstvu v Prištini, dve leti kasneje pa še v kanadskem Montrealu, kjer so osvojile srebrno medaljo. S člansko izbrano vrsto je leta 1982 na Madžarskem na svetovnem prvenstvu dosegla tretje mesto. Zanimivo, da v tistem času evropsko prvenstvo, kot ga poznamo danes ni obstajalo. Reprezentanca Jugoslavije se je približno trikrat letno udeleževala močnih evropskih turnirjev. Če se danes reprezentančni trenerji na pripravah posvečajo predvsem taktiki in uigravanju igralk v sistem, pa so takrat reprezentančne akcije predstavljale tudi večtedenske višinske, predvsem fizične priprave.

Daleč največji reprezentančni uspeh pa je Alenka Cuderman doživela na olimpijskih igrah leta 1984 v ameriškem Los Angelesu, kjer se je okitila z zlato medaljo. Na olimpijskem turnirju je ob bojkotu Sovjetske zveze, ki je imela zelo močno žensko roketno ekipo,

nastopilo šest držav. Jugoslavija je v petih tekmah upravičila vlogo favorita in petkrat zmagala ter zasluženost postala olimpijska zmagovalka. Uspeh so dopolnili tudi druge jugoslovanske ekipe (rokometiški, košarkarji, vaterpolisti) in slavju ni bilo videti konca. Ob prihodu domov so jih sprejeli najvišji politiki in športni funkcionarji v skupni državi, Alenko pa tudi v Sloveniji. Prisrčen sprejem so ji pripravili tudi v domačem Preddvoru, po katerem so jo zapeljali s kočijo. Med posebnimi olimpijskimi doživetji je Alenka uvrstila tudi slikanje na otvoritveni slovesnosti s kasnejšim prvim zvezdnikom iger Američanom Carlom Lewisom. Ker je rokometni turnir potekal precej dolgo, so rokometiške olimpijske igre doživele od začetka do konca. V spomin se ji je vtisnil ogled Disneylanda in srečanja s športniki ostalih držav udeleženk, z nekaterimi so si ob koncu tudi zamenjali nekatere kose opreme. Ogledale so si še nekatere tekme vaterpolistov in rokometišev. Zanimiv je bil razlog za manjšo minutažo Cudermanove. Trener reprezentance je bil obenem tudi trener beograjskega Radniškega, od katerega pa je Alenka že pred odhodom čez lužo zahtevala izpisnico, saj se je v naslednji sezoni vračala v Olimpijo. Hrvaškimi, črnogorskimi in srbskimi rokometišicami je zlata olimpijska medalja po dopolnjenem 35. letu zagotavljala športno pokojnino. Le te žal niso deležne bosanske in slovenske igralke.

Slika 56. Sprejem olimpijske prvakinje Alenke Cuderman v domačem Preddvoru (Gorenjski glas, 1984)

3.7.7. Priznanja in poklicna pot

Alenka Cuderman je dobitnica Bloudkovega priznanja in častna članica Rokometne zveze Slovenije. Leta 2013 je bila sprejeta v Hram športnih junakov v dvorani Stožice. Akademsko športna zveza Olimpija je v okviru programa Osebnosti Olimpije izdala osebno poštno znamko Alenke Cuderman.

Slika 57. Osebna poštna znamka Alenke Cuderman (Športna zveza Ljubljana, 2013)

V rokometu se je Cudermanova po končani igralski karieri udeleževala tudi kot delegatka, ena prvih žensk na tej funkciji, kjer je zaradi tega doživela različne poskuse špekuliranja. Poklicno pot je ustvarjala na področju bančništva v sosednji Avstriji, kjer živi še danes, ko je rokomet spet del njenega vsakdanjika, saj je koordinatorka ženskega rokomet v Evropi na Mednarodni rokometni zvezi s sedežem na Dunaju.

Celotno poglavje o Alenki Cuderman je nastalo kot povzetek pogovora iz januarja 2016.

3.8. JOŽE CUDERMAN IN BOŽO CRIJEVIČ

3.8.1. Jože Cuderman

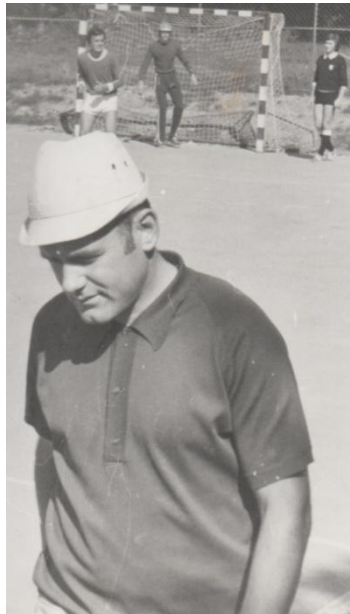
Slika 58. Jože Cuderman (RD Alples Železniki, 2016)

Jože Cuderman je domačin iz bližnjih Tupalič. Bil je začetnik rokometu v Preddvoru. V gimnazijskih letih je bil odbojkar. Na višji šoli (tri letni) za telesno kulturo v Ljubljani se je podrobneje seznanil z roketom, ki je bil v tistem času na Gorenjskem najbolj razvit v Stražišču. Po končanem študiju se je zaradi najboljših pogojev odločil za službo učitelja telovadbe Železnikov. Glede na pogoje, materialne (igrišče, telovadnica) in naravne (višina in karakterne lastnosti prebivalcev selške doline), predvsem pa vzgojni element se je odločil, da bo največji poudarek pri izbiri športa pri urah športne vzgoje dal roketu. Tako je ostalo vso njegovo poklicno pot. V sezoni 1962/1963 je z dekleti začel s treningi rokometu in leta 1967 že osvojil naslova pokalnih prvakinj in podprvakinj slovenske lige.

Leta 1967 je začel s poučevanjem telovadbe v domačem Preddvoru in na pobudo nečaka Slavka takratne četrtošolce seznanjal z osnovami rokometne igre. Treningi so potekali približno 3x tedensko po dve uri na šolskem igrišču in v novi telovadnici. Za roket so se navdušili tudi starejši fantje, ki so ga prosili, če bi jih lahko treniral. Leta 1972 je mlado ekipo prijavil v gorenjsko rokometno ligo, kjer so se kot večinoma osnovnošolci srečevali s fizično precej močnejšimi nasprotniki. Kot zanimivost je povedal, da ni bilo redko, da se je na tekmo v gosteh cela ekipa peljala z eno »stoenko«. Namen pa je bil kljub številnim porazom več kot dosežen. Fantje so pridobili čvrstino, strahu pred tekmeci ni bilo več. Glavni razlog za pridobivanje izkušenj v gorenjski ligi pa je bilo slovensko šolsko prvenstvo, ki se je odvijalo v Celju. Ker finančnih sredstev za udeležbo ni bilo, je kot trener pisal v Celje, če obstaja kakšna možnost za prenočitev preddvorske šolske ekipe. Celjani so jim prijazno pomagali in tako so bili Preddvorčani v času dvodnevnega turnirja nastanjeni pri družinah rokometošev celjske ekipe. V finalu pa so se srečali prav ekipi Celja in Preddvora, naslov slovenskega šolskega prvaka pa je z rezultatom 5:3 osvojila ekipa pod vodstvom Jožeta Cudermana. Še vedno ima v spominu objokane celjske dečke, ki jih je tolažil po tekmi.

Z nekaj kratkimi premori je bil gonilna sila moškega rokometu v Preddvoru skoraj dve desetletji.

Šolska ekipa Preddvora pod vodstvom trenerja Cudermana je večja uspeha doživela še v letih 1985 in 1986, ko so igrali v finalu slovenskega šolskega prvenstva. Prvo leto so igrali v Ribnici proti domači ekipi, katere najboljši igralec je bil kasnejši dolgoletni reprezentant Tomaž Tomšič. Leta 1986 je bil finalni turnir v Preddvoru, domača ekipa se je zopet uvrstila v finale, kjer so se srečali z Ljubljančani. Kljub dobremu prvemu polčasu, pa je bolezen glavnega igralca, trenerjevega sina Andreja onemogočila zmago. Po tem letu je Cuderman vlogo glavnega trenerja v RK Preddvor počasi predal nečaku Slavku.

Slika 59. Trener Jože Cuderman med treningom v Preddvoru (B. Mehle, zasebni arhiv)

V času trenerskega dela je hkrati delal s tremi selekcijami- pionirji oz. šolska ekipa, mladinci in člani. Trenirali so v telovadnici in na šolskem igrišču, priprav se zaradi pomanjkanja denarja niso udeleževali, žoge so bile šolske in klubske, kot trener jih je hodil nabavljat v Ljubljano z avtobusom, za drese so poskrbeli v roketnem klubu. Trenersko delo je bilo popolnoma prostovoljno in zato ni bilo nikoli plačano. V tem času se je z žensko ekipo ukvarjal pokojni Božo Crijevič, prav tako učitelj telovadbe v Preddvoru. Oba trenerja sta dobro sodelovala in drug drugemu pomagala pri obeh ekipah.

O trenerju Jožetu Cudermanu so nekdanji igralci povedali da je bil zelo strokovno podkovan, saj je Preddvor v času njegovega vodenja gojil taktično in tehnično zelo napreden roket. Svojemu delu je bil povsem predan, kar je dokazoval z natančnim analiziranjem tekmecev. Pogosto ga je sama tekma tako pritegnila, da je v primeru krivičnega sojenja za njegovo ekipo uprizoril kakšen nešportni izpad. Rokomet kot športna panoga je bil zanj daleč na prvem mestu, saj po besedah nekdanjih igralcev v celem obdobju pod njegovim vodstvom na treningu ni bilo niti enkrat na sporedu nogometa ali košarke, kar je sicer običajna praksa roketnih ekip. Še več, v športnih krogih v Preddvoru kroži celo šala, da je učenec, ki je pri uri športne vzgoje v preddvorski osnovni šoli žogo (po nogometno) brcnil dobil kar opomin profesorja Cudermana.

Zgornje poglavje je nastalo med pogovorom z Jožetom Cudermanom v maju 2015.

3.8.2. Božo Crijevič

Božo Crijevič je v preddvorski rokometni zgodovini pustil neizmeren pečat. Mladostna leta je kot vojna sirota preživel v stari graščini sredi Preddvora. Že v osnovnošolskih letih je večino prostega časa preživel na bližnjem igrišču na Francariji z žogo, s katero je bil zelo spreten. Kot športnik po duši se je vpisal na Srednjo fiskulturno šolo v Mariboru, na to pa študij nadaljeval in končal višjo šolo na predmetni skupini predmetni učitelj športne vzgoje in biologije.

Po prvi službi v šoli v bližnjih Predosljah, je leta 1970 prišel na učiteljsko mesto v OŠ Matije Valjavca v Preddvoru. V tistem času je profesor Cuderman rokomet že dodobra uveljavil in tako nad njim navdušil tudi svojega kolega Crijeviča. Prvih nekaj let je aktivno igral za prvo moško ekipo in bil njen najboljši igralec ter najučinkovitejši strelec. Sočasno pa je prevzemal tudi ženski del preddvorskega rokometu. Največji uspeh s šolsko pionirsko ekipo je dosegel leta 1976, ko so postale slovenske prvakinja. V klubskem rokometu je močno presegal uspehe moške ekipe, saj so Preddvorčanke pod njegovim vodstvom kar nekaj sezon nastopale tudi v močni drugi zvezni jugoslovanski ligi. (Preddvorska cajna, 2000)

Kot trener ženskih ekip Preddvora je tako vztrajal od samega začetka pa vse do konca, skupaj več kot dve desetletji v klubu, v šolskih okvirih pa do svoje smrti na prelomu tisočletja. Ko sem ob nastajanju magistrskega dela o trenerju Božu Crijeviču povprašal njegove nekdanje varovanke, sem poslušal same presežke o njegovem delu s predanostjo in entuziazmom, na kar se še danes večkrat z veseljem spomnijo.

Slika 60. Božo Crijevič na posvetu gorenjskih rokometnih delavcev leta 1976 (Gorenjski glas, 1976)

4. SKLEPI

Rokomet se je v Preddvoru pojavil leta 1967 s prihodom profesorja športne vzgoje Jožeta Cudermana. Leto za njim je na preddvorskno osnovno šolo prišel še profesor Božo Crijevič in skupaj sta za rokometno igro navdušila toliko mladine, da se je leta 1970 ustanovil Rokometni klub Preddvor.

V vseh letih aktivnega delovanja kluba se je Preddvor v pionirskih in mladinskih kategorijah redno uvrščal v vrh slovenskega rokometu. Pionirji so državni prvaki postali v letu 1972, pionirke pa štiri leta kasneje. Strokovno in načrtno vzgajanje mladih pa se je sčasoma začelo obrestovati tudi v članskih ekipah, ki so bile večinoma sestavljene predvsem iz domačega kadra.

Moška ekipa je v prvem desetletju največji uspeh dosegla z dvema sezonama odigranima v LCRL- ljubljanski conski rokometni ligi. Postopno napredovanje iz sezone v sezono je v osemdesetih letih prejšnjega stoletja prineslo rezultat v letu 1988, ko so osvojili naslov prvakov druge republiške rokometne lige in se s tem uvrstili v najboljšo slovensko ligo. Takojšnjemu izpadu je sledil povratak med najboljše in s končnim četrtem mestom v sezoni 1990/1991 največji moški uspeh v zgodovini kluba. Po osamosvojitvi Slovenije in reorganizaciji tekmovalnih sistemov so eno sezono nastopali v najvišji t.i. super ligi. Po obdobju slabših rezultatov jim je v letu 1997 uspel preboj v 1.B ligo, kjer so nastopali do konca, to je polovice sezone 2000/2001. Od starejših generacij sta igralsko najbolj izstopala Silvester Vidic in Marjan Arnež, v zadnjih sezonah pa sta v preddvorskem dresu nastopala tudi kasnejša slovenska reprezentanta, sicer Tržičana David Špiler in Peter Pucelj.

Ženska ekipa je v ligaškem tekmovanju prvič nastopila v sezoni 1971/1972. Kljub obetavnemu začetku je sledil triletni premor. V naslednjih dveh sezonah jim je uspel izvrsten preboj iz medobčinske do ljubljanske conske rokometne lige in naprej do republiške lige. Po petih letih kaljenja so se v letu 1981 uvrstile v drugo zvezno jugoslovansko ligo, kjer so nastopale dve sezoni, ki jih štejemo kot najuspešnejše obdobje ženskega rokometu v Preddvoru. Po izpadu v prvo in leto kasneje še v drugo republiško rokometno ligo kakovost vse bolj upada, kar ob drugih neugodnih okoliščinah pomeni konec tekmovalnega članskega ženskega rokometu po sezoni 1989/1990. V ženskih vrstah so izstopale Veronika Markun, Jolanda Vreček, Ana Karničar in seveda Alenka Cuderman.

Največje ime rokometu v Preddvoru Alenka Cuderman je v svoji klubske kariere nastopila za Preddvor, Olimpijo, Radnički Beograd, Jedinstvo Tuzla, Geissen und Lutzenlinden in Servette Ženeva. Leta je 1984 z Radničkim osvojila naslov evropskih prvakinj. Za reprezentanco Jugoslavije je zbrala 75 nastopov, osvojila tretje mesto na svetovnem prvenstvu leta 1983 na Madžarskem in kot prva Slovenka zlato olimpijsko kolajno na igrah v Los Angelesu leta 1984.

Pomembno mesto v zgodovini preddvorskega rokometu imajo tudi prijateljski turnirji, kar dvajsetkrat je bil namreč organiziran memorial Jožeta Križnarja, preko desetkrat pa tudi srečanja generacij.

Razlog za dandanašnje rokometno neaktivnost v Preddvoru je očiten. Kljub nekaterim obljubam in načrtom pred mnogimi desetletji, kraj še danes nima športne dvorane, ki je predpogoj za razvoj rokometu. Kdo ve, kje bi lahko bil danes preddvorski rokomet, če bi jo imel?

Z magistrskim dela sem na enem mestu zbral podatke o delovanju Rokometnega kluba Preddvor, predstavil njegove uspehe in najvidnejše posameznike preddvorskega rokometu ter prikazal fotografsko in časopisno gradivo iz različnih obdobj delovanja kluba. S tem smo dobili tudi uradni zapis zgodovine rokometu v Preddvoru, česar prej ni bilo in morda bo branje pričujočega zapisa spodbudilo še koga, da podobno zaključeno zgodbo dobi še kakšen športni kolektiv.

5. VIRI IN LITERATURA

Arhiv Rokometne zveze Slovenije

Časopisni viri

Gorenjski glas, 1970-2004

Preddvorska cajna, 1998-2000

Zasebni arhiv

Arnež, Marjan

Cuderman, Slavko

Grašič, Lojze

Križnar, Renata

Lenič (Vreček) , Jolanda

Mehle, Bojan

Nič, Stane

Prestor (Brolih), Majda

Rozman, Dušan

Vidic, Silvester

Ustni viri

Aljančič, Veronika (september, 2015)

Arnež, Marjan (junij 2015)

Cuderman, Alenka (januar 2016)

Cuderman, Jože (maj 2015)

Cuderman, Slavko (marec 2016)

Grašič, Lojze (maj 2015)

Lenič, Jolanda (avgust, 2015)

Mehle, Bojan (junij 2015)

Prestor, Majda (september, 2015)

Rozman, Dušan (julij 2015)

Vidic, Silvester (junij 2015)

Spletni viri

Dama, ki je Sloveniji prinesla prvo olimpijsko zlato. Siol Sportal. Pridobljeno 8.7.2016, iz

<http://siol.net/sportal/rokomet/dama-ki-je-sloveniji-prinesla-prvo-olimpijsko-zlato-360559>

Foto utrinek (13.12.2013). Športna zveza Ljubljana. Pridobljeno 11.7.2016, iz

http://www.szlj.si/uploads/szlj/news/225_newsletter.html

Jože Cuderman. RD Alpes Železniki. Pridobljeno 8.7.2016, iz

<http://www.rdalples-drustvo.si/o-drustvu/zgodovina/intervjuji-ob-50-letnici-rokometa/joze-cuderman/>

Zgodovina (2016). Rokometna zveza Slovenije. Pridobljeno 11.7.2016, iz

<http://www.rokometna-zveza.si/si/info/10>

Zgodovina rokometna (2016). Rokomet. Pridobljeno 4.7.2016, iz

<https://sites.google.com/site/abouthandball/zgodovina-rokometna>